

KOSOVARJA

Ballina: Blerta Morina

**Pse kosovarët
i vrasin gratë
e veta**

**Ç'thonë
të mbijetuarit
e masakrës
së Krushës
së Vogël**

**Cili fshat rrenë
më së shumti
në Kosovë**

**BLERTA
MORINA**
*e lindur për të qenë
e suksesshme*

**Ç'tha kryetari i Bizneseve
Shqiptaro-Gjermane,
Nazmi Viqa, në Panelin
Diplomacia Komerciale**

**Pse për kosovarët
nuk ndalet kurbeti**

**Ledri Vula
e nisi karrierën
me 15 euro
në xhep**

**Pse burri
më thërret
në emrin
e dashnores**

**Dikur nëpër
diskoteka,
tash i mjeli lopët**

DINO COMPANY

MAGJISTRALJA PRISHTINE-FERIZAJ km-2, 14000 LIPJAN, KOSOVË

+383 44 206 586
www.dino-company.com

Dino keramika, është kompani e cila ofron produkte me shumice dhe pakicë, nje game të gjere të llojeve të keramikës të cilat vijnë nga fabrikat me të njohura italiane dhe spanjolle ; "mirage", "azuvi", "ecoceramic"

Strukturë dhe ngjyrë të veçantë, efekte që kënaq shijet dhe nevojat estetike, kombinime të koordinuara, kontraste dhe përshtatje.

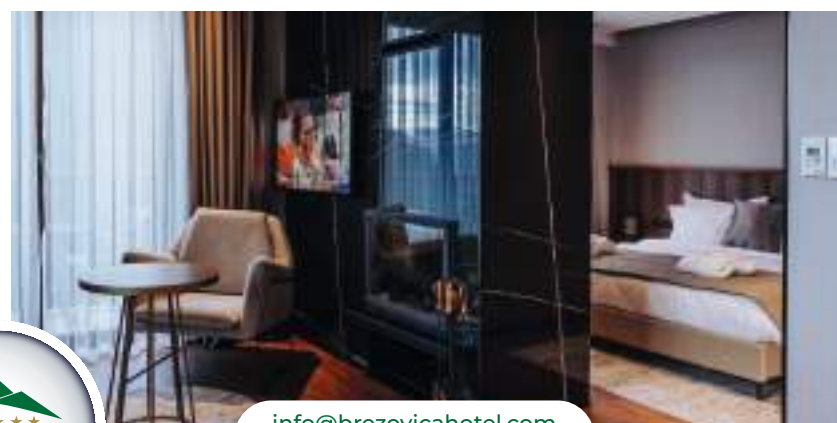
NUK LËSHOJNË
KOMPONENTE
TË DËMSHME

ARMIQ
NDAJ
BAKTERIEVE

NUK
PËRBEJNË
ALERGJI

PASTROHEN
LEHTË

NUK LËSHOJNË
KOMPONENTE
TË DËMSHME

info@brezovicahotel.com
www.brezovicahotel.com

Pse kosovarët i vrasin gratë e veta?

Alarmuese: gjashtë gra u vranë në Kosovë nga burrat e tyre vetëm gjatë vitit që shkoi. Shtrohet pyetja: Çka po ndodhë me ne, kosovarët?

Për gjashtë muajt e parë të vitit 2020, Policia e Kosovës ka konstatuar se dhuna në familje është rritur për 30 për qind nëse krahasohet me periudhën e njëjtë të vitit 2019. Shifrat e këtij institucioni tregojnë se gjashtë gra janë vrarë vetëm gjatë vitit 2020. Ato u vranë nga dhuna në familje, që rezultoi me pasoja fatale

për to. Tri prej tyre u vranë në Gjilan, një në Ferizaj, një në Pejë dhe një në Prizren.

Shkurt e shqip, nga kjo shihet se diskriminimi ndaj grave në Kosovë është shumë i shprehur dhe kjo më së shpeshti në baza gjinore, meqë gratë diskriminohen në vendin e punës, në familje, në institucione dhe në hapësira të tjera publike.

Dhe, në bazë të hulumtimit "Diskriminimi me bazë gjinore dhe punësimi në Kosovë", të zhvilluar vitin e kaluar nga Rrjeti i Grave të Kosovës, arsyeja e diskriminimit ndaj grave është për shkak të stereotipizimit të profesioneve që zhvillojnë ato në Kosovë, duke qenë të diskriminuara në baza gjinore gjatë procesit të punësimit, gjatë

procesit të ngritjes në detyrë, pagës mujore, mohimit të së drejtës për leje të lehonisë dhe ngacmimeve të shpeshta seksuale në vendin e punës. Në anën tjetër, ende në Kosovë jetohej me bindjen se burrat mund të marrin vendime për jetën e bashkëshorteve dhe ndërhyjnë në të drejtat e tyre. Dhe, kjo është një ndër shkaqet e dhunës në familje dhe e vrasjeve ndaj grave.

Marrë në përgjithësi, vetëm në katër vjetët e fundit u vranë gjithsej 25 gra nga dhuna në familje, e që të jep të kuptosh se gjinia femërore në familjet kosovare është e rrezikuar dhe kërkon një studim të gjerë psikologjiko-sociologjik.

D. H.

Blerta Morina

e lindur për të qenë e suksesshme

Blerta Morina është një nga femrat e suksesshme shqiptare në Zvicër. Është motër medicinale, e cila që 15 vjet punon në mjekësi të përgjithshme, neonatologji, geriatri dhe psikiatri. Kohëve të fundit ka qenë e angazhuar si trajnere profesionale.

Blerta është aftësuar për kozmetikë medicinale në shumë vende të botës, ku edhe është çertifikuar me diplomë.

"ART OF AESTHETIC" - KLINIKA ESTETIKE MË E MIRË NË ZVICËR

Blerta Morina jeton në Zvicër, në kantonin Aargau. Ajo sapo ka hapur klinikën e saj estetike, të quajtur "Art of Aesthetic" në Spreitenbach (Zvicër, kantoni Aargau).

Në këtë klinikë, që bëri hapjen vetëm para disa ditësh, shërben edhe mjeku i kirurgjisë plastike. Në "Art of Aesthetic" ofrohen shërbime të cilësisë së lartë në fushën e kozmetikës medicinale.

APARATET PROFESIONALE ME TË CILAT OFROHEN TRETMANËT JANË...

* Thermage FLX bën shtrëngimin e lëkurës, e kthen kohën e lëkurës prapa, e aktivizon kolagenin dhe elasticitetin e lëkurës.

* Clear & Brilliant i eliminon shenjat në trup, i zvogëlon porët dhe rrudhat.

* Emsculpting rritë muskujt edhe e shkrinë dhjamin.

GJITHASHTU, NË "ART OF AESTHETIC" OFROHET KOZMETIKA MEDICINALE...

* Hyaluron Filler, prodhime zvicerane.

Kanë linjën për femra dhe meshkuj që qëndron 18 muaj në trup. Është e rëndësishme të ceket se përdoret teknika me kanillë, që e ulë në maksimum intensitetin e dhimbjes, hematoma dhe nuk ka lëndim të nervit pas trajtimit.

* Po-Vergösserung përdoret për zmadhimin e vitheve me hyaluron.

* Botox që qëndron tetë muaj në trup.

* Fett weg Spritzen është injeksion që eliminon dhjamin.

Ndërkohë, në fushën e bukurisë, ofrohen shërbimet: qerpikë, vetulla, ewaxing, thonj dhe laser i qimeve. Në "Art of Aesthetic" ju mirëpret stafi shumë profesional e me përvojë pune të gjatë.

Siç kuptojmë, fokusi i klinikës është klienti i kënaqur dhe siguria e tij dhe kjo, pa dyshim, ndodh, meqë aty, ndër të tjerash, punohet edhe me produkte kualitative zvicerane dhe me metodat më të reja e efektive.

Dhe, nëse dikush nuk është e kënaqur a i kënaqur me trupin ose pamjen, në përgjithësi, në klinikë ofrohen konsulta falas.

Në "Art of Aesthetic" thonë se, së fundi, edhe meshkujt janë shumë të interesuar për ndryshime. E mira është se aty i kanë çmimet e ulëta e kualitetin e lartë.

TË GJITHË TË KËNAQUR NË "ART OF AESTHETIC"...

Me Blertën folëm edhe për ecurinë e biznesit. Për revistën tonë, "Kosovarja", thotë se puna po i ecë mirë, madje më

mirë se që e ka menduar.

"Gjatë një kohe të shkurtër kam pasur mundësi të njohë shumë njerëz të mrekullueshëm. Klientët e deritashëm janë tejet të kënaqur dhe ky është vlerësim për mua", thotë, duke treguar se kërkesat më të mëdha, aktualisht, janë të orientuara kah hyaluron filler, botox edhe rritja e muskujve dhe shkrirja e dhjamt, që në klinikën e saj ofrohen si askund tjetër.

Pronarja e "Art of Aesthetic", Blerta, tutje tregon se kanë shpenzuar shumë kohë, por edhe mjete materiale në gjetjen dhe sigurimin e aparaturës dhe produkteve sa më kualitative.

"Falë ekipit profesional e arritëm qëllimin, i siguruam dhe i kemi në klinikë aparaturat dhe produktet më kualitative. Dhe, klientët po i marrin shërbimet e nivelit më të lartë", tha ajo. Blerta Morina tregon se klinika e saj estetike po vizitohet nga moshë të ndryshme...

"Kemi klientë të moshave të ndryshme. Ua bëjmë të mundur çdo klienti të trajtohet individualisht dhe me korrektësinë më të madhe njerëzore dhe profesionale", shprehet ajo. Blerta tregon se gjatë organizimit të hapjes së klinikës e ka shndërruar fytyrën e saj në një mjet prove, duke i testuar shumë nga produktet, fil-

limisht, në vetvete.

"Fytyra ime është maltretuar. Kam provuar shumë produkte dhe së shpejti do të ndryshoj diçka tek vetja, sapo të kem kohë".

CILA ËSHTË KËNGËTARJA QË DO E NDRYSHONTE?

E pyetem edhe me cilën figurë publike do të bashkëpunonte apo do të ndërhynte në pamjen e saj... "Këngëtarja Remzie Osmani gjithmonë më ka pëlqyer. Andaj, kam dëshirë ta ftoj në klinikë dhe t'ia prezantoj trajtimet tona".

Zonja Morina tregon se në gjithë këtë rrugëtim nuk i ka munguar në asnjë moment përkrahja e familjes.

"Familja është çdo gjë dhe përkrahjen e tyre e kam pasur në çdo moment. Dhe, do të doja të kisha më tepër kohë të kaloja me ta. Së shpejti do të jemi në Itali në pushim një javë dhe më pas bashkëshorti e fëmijët do të vazhdojnë rrugën për në Kosovë. E, unë nuk do jem me ta në Kosovë, shkaku i punës dhe i kërkesave të klienteles".

Dhe, bisedë pas bisede, më në fund, miqësisht e mbyllëm muhabetin me Blertën, e cila në çdo çast ta konfirmon faktin se është një zonjë dhe profesioniste e rrallë...

Nderim Neziri

Përveç historisë së dhembshme, po aq krenare, në Gjakovën e këtyre ditëve e sotmja duket mjaft e këndshme, edhe pse në Gjakovë gjendja ekonomike është pak më e dobët se në qytetet tjerë të Kosovës.

Mirëpo, qyteti frymon mirë, edhe pse kohë pandemie. Edhe "Çarshia e Vjetër" është e mbushur me të rinj e të reja si gjatë ditës, po ashtu, edhe në orët e mbrëmjes, pa lënë anash Çabratin, skaj qyteti, i cili i tubon njerëzit në këto ditë me vapë...

Me një makaito përpara në tavolinë, shumica e të rinjve të Gjakovës, si dhe në qytete të tjerë të Kosovës, i kalojnë këto ditë vere. Meqë, pas shkollimit të mesëm, por edhe studimeve, si çdo kund tjetër në Kosovë, edhe në Gjakovë, papunësia është brenga numër një e të rinjve. Pra, shqetësuese është papunësia. Ajo është brenga numër një e perspektivës së të rinjve.

KU E KALOJNË KOHËN GJAKOVARËT?

Çabrat i është vendi më i bukur, nga ku shihet i gjithë qyteti, e që tubon të rinj e të moshuar. Aty njerëzit pushojnë nga rutina monotone, nga vapa e padurueshme, meqë Gjakova, pa dyshim, është qyteti më i nxehtë në Kosovë. Aty gjejnë një kënd freskie edhe të rinjtë e dashuruar, por edhe bashkathetarët tanë, e që sivjet me të madhe ia kanë mësyre Kosovës,

meqë pandemia, si duket, është në zhdukje e sipër...

E, Çabrat, me natyrën e mrekulueshme, është vend ideal për të dashuruarit, por edhe për të gjitha moshat e tjera...

Ndërkaq, në qytet, më e frekuentuara nga moshat e reja dhe bashkathetarët tanë, e që ndodhen për pushim, pa dyshim, është "Çarshia e Vjetër", sidomos me lokalet që janë hapur dhe hapen dita-ditës.

Ku e kalojnë të dashuruarit kohën në Gjakovë?

Pronar dhe botues:
Gani DILIRedaktor përgjegjës:
Isa ILAZIMenaxher:
Driton DILIRedaksia:
Safet Krivaça (reporter i lirë)
Nderim Neziri (redaktor)
Besiana Dili
Drenushë Haredinaj
Rilinda Krasniqi
Ardita DiliDizajni:
Labinot BërbatovciAdresa e redaksisë:
Fahu postal 18, 10000 Prishtinë
Tel: 038 51 75 75
Email: info@kosovarja-ks.comMarketing:
Tel: +383 44 143 448;
Email: marketing@kosovarja-ks.com

PSE DALLDISET SHPIRTI?

Natë e vonë vere.

Vapë e madhe, e padurueshme. S'mund as të flesh. Më kot përpëlitesh në krevat herë djathtas e herë majtas...

Në këto momente mundohesh të gjesh diçka me çka do t'i kalosh këto çaste të neveritshme, qoftë me ndonjë emision televiziv apo me ndonjë libër...

Mbi tavolinë të punës: libra, materiale të ndryshme, fletë me shënime gjithfarë, të pa seleksionuara, të renditura... Marrë ca prej tyre, të cilat i kam shënuar vetëm si skica, pika orientuese për t'i zgjeruar pastaj, herëdokurdo, në një kohë... Lexoj dhe i ndaj disa për këtë numër. I rishkruaj ashtu siç i paskam shkruar dikur. Shpresoj se do u pëlqejnë...

*

Njerëzit e pasur nuk kanë kohë më shumë sesa njerëzit e varfër.

Të pasurit kanë frikë se do të bëhen të varfër. Të varfrit kanë frikë se nuk do të kenë sukses për të gjallëruar. Jetojnë me shpresën: Zoti e bën mirë!

*

Në një ndejë ode, para shumë vitesh, në fshatin Turuçicë, një plak gjatë fjalës së tij pat thënë: "Katër gjëra është mirë t'i shfrytëzosh gjatë jetës:

Rininë para pleqërisë,
Pasurinë para varfërisë,

Shëndetin para sëmundjes,
Jetën para vdekjes...

*

Heshtja është më e rëndë se fjala. Si të qëndrohet, si të durohet? Thonë: Heshtja është ar. "Jo", thotë njëri me përvojë të gjatë të jetës. Heshtja është zjarr që djeg pa e ndier, që veten si pasuri e shikon të derdhur shpuzërim. Apo ti s'do të flasësh se të janë mërzhitur çirret që s'ti dëgjon kush, ke mbetur duarthatë, të kanë shqitur mirë. Por, siç do të thoshte poeti i mjerimit, Migjeni: "Më s'besoj në fjalët e kësaj bote".

Njëmend, si të besohet në fjalët e gënjeshtave dhe gojëndyrëve, në fjalët e botës së marrë?

*

S'ka njeri (ai që ka ndjenjë, shpirt e zemër) që nuk i zgjohet brendësia dhe t'i thotë shpirtit: "Ç'ke sot a sonte që nuk më lë të qetë, je dalldisur o shpirti im?!". Sigurisht, edhe poeti i madh, Khajami, ka qenë në të tillë gjendje shpirtërore, kur shkroi:

Natën kur flija, më tha shpirti: Pi!
Në gjumë dhe në varr s'ka lumëri,
Ngrehu! Sa rron zbraz kupa e puth çupa
Ke shekuj që të flesh në qetësi!

Eh, shpirti...

Gani Dili

Një ditë në vit këtu e 364 ditë nëpër dynja!

Nuk kisha qenë një kohë, e malli m'kishte marrë aq shumë sa posa iu afrova shtëpisë u zhgëreha në vaj...

Në momentin që iu afrova shtëpisë u zhgëreha në vaj, sepse m'u kujtua fëmijëria këtu, ditët e lumtura si fëmijë, fushat dhe shkëmbinjtë ku luanim.

Dhe, mallin si unë për këtë vend e kanë edhe kurbetçarët tjerë, që çdo verë kthehen për pak ditë këtu, që t'i mbushin mushkëritë ajër të pastër dhe shpirtin ta shërojnë nga malli për këtë vend.

ÇDO VIT MË 1 GUSHT PLAVA E GUCIA MBUSHET ME BASHKATDHETARË

Plava dhe Gucia, këto treva të mrekullueshme, nga të cilat pa dëshirën e tyre u larguan shumë banorë shkaku i kushteve të rënda ekonomike, në kohën kur një numër i madh i banorëve nuk shihte më asnjë shpresë për të vazhduar luftën për mbijetesë, madje as me blegtori e bujqësi, që mbetën dy alternativat e vetme pas mbylljes së fabrikave, ku shumica e njerëzve kishte siguruar bukën e gojës, çdo verë, kryesisht më 1 gusht, në Vuthaj,

në tubimin tradicional "Aplet Shqiptare", organizohet tubimi madhështor me bashkatdhetarë, të cilët kthejnë këtu që të mos e harrojnë vendlindjen, trojet e tyre shekullore.

Sot, në ditën që jam në Plavë e Guci, turistë nga vende të ndryshme i vizitojnë bukuritë e paprekura nga dora e njeriut, bukuritë për të cilat po të shihen në fotografi, shpesh duken joreale, por që, natyrisht, ekzistojnë.

KTHIMI PËRGJITHMONË I DISA BASHKATDHETARËVE I GJALLËRON KËTO TREVA

Tashmë, me ndihmën dhe punën e palodhshme të kurbetçarëve vendas, disa prej tyre edhe janë kthyer në këto treva, për të jetuar dhe vepruar me profesionet e tyre.

Dhe, sado vështirë ta kenë pasur, persona me përvojë tregojnë se si e morën hapin e kthimit për në tokën e tyre dhe si i përballuan shumë sfida dhe vazhdojnë të ballafaqohen, qoftë nga situata e rëndë ekonomike, por edhe nga vetë shteti. Në Restorantin "Krojet", biseduam me pronaren Halë Gjonbalaj, zonjë e cila, pas kthimit nga Gjermania, udhëheq restorantin familjar që disa vjet. Ajo, krahas sukseseve në punë, natyrisht ka hasur edhe në vështirësi, me të cilat ishte ballafaquar dhe vazhdon të bie ndesh ende.

Mysafirë të shumtë e të rregullt të cilët vijnë çdo vit, e që shkuan vetëm fizikisht, por shpirtin e kanë këtu, ende e flasin gjuhën e pastër, gegërishten me të cilën janë rritur.

E, si mos të ketë mbresa nga kjo trevë, ku çdokush që e viziton njëherë këtë vend, dehet me gjithçka që sheh...

Donikë Gjonbalaj

Unë, prishtinasja...

Dikur nëpër diskoteka, tash po i mjeli lopët!

Jam nga Prishtina, grua e martuar që 7 vjet në Hajvali. Dhe, nga një vajzë e dikurshme që i frekuentoja diskotekat, tash po i mjeli lopët dhe po i vë pulat klluq.

Jam e lindur dhe rritur në Prishtinë. Dhe, ne, fëmijët e qytetit, jena rritë ma ndryshe, jena mësua me një jetë ndryshe asaj që jetohet në katund. Thënë shkurt, jemi mësua me jetua në mënyrë moderne...

S'KAM LËNË DISKOTEKË PA FREKUENTUA...

Si vajzë kurrë nuk jam marrë me punë të shtëpisë, jam kënaq t'u shëtit, madje edhe në diskoteka deri kah mesnata...

Por, çdo gjë ndryshoi qëkur u martova para 7 vjetësh. Tim burrë e kam njohur në studime, por as unë e as ai nuk arritëm të diplomojmë, meqë u hallakatëm pas shëtitjeve dhe ndejave bashkë...

Para martesë më ka thënë se do e

marrim një banesë me qira, sepse në fshat janë pak ngushtë dhe nuk kanë lokal të mjaftueshëm, edhe pse Hajvalia, nuk është larg Prishtinës. Me kohë i kam thënë se në Hajvali nuk martohej kurrë, se më penon shumë era e keqe e baglave, e pulave dhe e gjithçkaje tjetër në fshat... Por, për çudi, bash ato gjëra që i kishe inati edhe po t'i qojke Zoti! Dhe, kur erdhi koha e martesës, disi më bindi që të shkonim në Hajvali, derisa të marrim ndonjë banesë dhe, pastaj, rehatohej.

Por, nuk u rehatuam kurrë...

Thënë të drejtën, që në start e pash se po më mashtron, por dashuria nuk po të pyetke edhe aq...

Bile, tash edhe po i mjeli lopët dhe po u qes ushqim pulave dhe po i vë klluq.

BILE, PO T'MË KËNAQTE BURRI...

Dhe, të gjitha këto po i bëj për hatër të burrit, i cili kurrë nuk po më kënaq, sepse po t'më kënaqte do i milja lopët dhe nuk do përtoja fare...

Pra, krejt mbrapsht më doli nga ajo që jam rritur dhe që planifikoja për jetën time martesore...

Madje, një ditë, kur i thash burrit se çka u bë me atë banesën me qira që ma ke premtuar, më tha shkurt: "Hajt, lëre atë punë se tash je mësua me i mjeli lopët". Në anën tjetër, e di se im burrë e ka vështirë të ndahet nga prindërit, por edhe unë e kam vështirë kur po mendoj se si do i rrisë fëmijët e mi mes pulave e lopëve...

E, si do të jetë e ardhmja jonë nuk dihet. Por, kështu si është tash keq është.

Mikja, Hajvali

Dy Yllkat e bukura të skenës...

Të dyja: Yllka Gashi dhe Yllka Kuqi kanë të njëjtin emër dhe janë mjaft të njohura për publikun dhe më gjerë, por edhe mjaft të bukura...

Yllka Gashi, aktore e njohur, veçmas nga seriali shumë i shikuar "Familja Moderne", ka vjet që jeton në Amerikë. Është e martuar dhe ka fëmijë. Dhe, natyrisht, largimi nga Kosova e ka larguar edhe nga skena...

Ndërkaq, Yllka Kuqi, këngëtare shumë e njohur, ndoshta shkak i pandemisë sikur e ka lënë pak anash marrjen me muzikë, sepse ka kohë që nuk na ka rënë të dëgjojmë ndonjë këngë të re të saj.

Sidoqoftë, për jetën e saj private është shkruar mjaft dhe vazhdon të shkruhet. Artistja që disa vjet është e martuar me muzikantin nga Gjakova, Astrit Pallaskën, kurse njohja e tyre thuhet se ka ndodhur që 20 vjet.

Mandarine Restaurant by Marina Bay
+35533410000
+355696041000

Lime Lounge by Marina Bay
+355696041001
info@marinabay.al
www.marinabay.al

Adresa: Vlorë, Shqipëri

Nga goja e aktorit të mach...

“Familja ime vjen nga Kosova, nga Gjakova. Babai im ishte fëmijë i vetëm dhe pat studiuar në Shkup. Ai ishte mësues. Gjatë gjithë rinisë së tij ai luftoi kundër turqve, si me pushkë, ashtu edhe me libra.

Qëllimi i tij, si mësues, ka qenë gjithmonë t’u japë njerëzve tanë njohuri, krenarinë e identitetit të tyre kulturor. Ai gjithmonë ka punuar për të hapur shkolla ku mund të studiohet gjuha jonë shqipe”.

BABAI I BEKIM FEHMIUT DY HERË I DËNUAR ME VDEKJE NGA SERBËT!

“Më 1972 shkova në Shqipëri dhe në një arkiv në Shkodër zbulova se babai im ishte dënuar me vdekje nga serbët dy herë, më 1914 dhe më 1917.

Më 1929 u martua me nënën time dhe dy javë më vonë ata u internuan (u dëbuan). Të gjithë familjen e futën në një tren dhe e dërguan në Sarajevë. Unë jam lindur atje.

Babai dhe nëna ime ishin me fat në krahësim me të tjerët: ata mbijetuan. Kur isha tre vjeç, më 1939, u kthyem në Shqipëri dhe më 1941 u transferuam në Kosovë, në Prizren. Më në fund ishim në tokën tonë. Aty u rritë familja jonë: tetë fëmijë (katër djem dhe katër vajza). Jeta ishte e qetë për shumë vite. Babai im jepte mësim, unë flisja shqip në familje, por kurrë nuk them kurrë se i shoh serbët dhe malazezët si armiq.

Unë gjithmonë kam menduar se ka njerëz të mirë dhe njerëz të këqij në të gjitha racat dhe të gjitha fetë dhe unë ende mendoj kështu. Asnjëherë nuk më është dashur të fshihem se jam shqiptar. Kur shkova në Beograd në vitin 1957, më duhej të mësoja më mirë gjuhën serbokroate për të hyrë në Akademi, por isha i pari aktor shqiptar që recitoja (aktroja) në historinë e teatrit jugosllav”.

Çka tregoi Bekim Fehmiu për familjen e tij?

JETA E BEKIM FEHMIUT ISHTE FERR QË NGA DEMONSTRATAT E VITIT 1981

“Megjithatë, unë jam këtu dhe nuk po iki. Nga viti 1981 e tutje jeta ime ka qenë ferr. Sepse, atëherë filloi urrejtja ndaj shqiptarëve, por atëherë askush jashtë vendit nuk e kuptoi se çfarë do të ndodhte, askush nuk kujdesej për Kosovën!

Por, ne e dinim shumë mirë se çfarë do të ndodhte. Tragjedia ishte në rritje, ngadalë, në mënyrë të pashpjegueshme, nuk mund të punoja më. As që mund të mendoja për aktrimin. Hyra në një periudhë depresioni shumë të rëndë. Kam menduar shumë herë të vras veten. Mbase, ti vë flakën vetes në shesh! Ndoshta do të kishte ndihmuar ose mbase jo, kush e di? Në Beograd jeta për një shqiptar nuk është e lehtë, por nuk mund ta mohoj se, duke qenë aktori më i famshëm në këtë vend, unë jetoj më mirë se të tjerët. Unë mbështes fëmijët e të afërmeve të mi në shkollë, të cilët përndryshe nuk do të kishin mundësi të studionin. Ndihej si dikush që ka ud-

hëtuar nëpër ferr, si Dante. Tani jam në purgator. Por, ferri vazhdon rreth meje”.

SHQIPTARËT E KOSOVËS TRAJTOHEN SI SKLLEVËR!

“Disa ditë më parë isha në Kosovë për të vizituar të afërmit e mi. Situata është absurde. Mund të shpërthejë në çdo moment. Në çdo moment janë në prag të masakrës. Shqiptarët trajtohen si skllavër, pushohen nga puna, nuk kanë për të ngrënë.

Sa për mua, nuk aktroj më. Djali im, Uliksi, aktron. Pa dyshim, quhet kështu, sepse lindi më 1968. Gruaja ime ishte shtatzënë dhe më priste ndërsa unë luaja Odisenë, ajo ishte me të vërtetë Penelopja ime. Unë, gjithashtu, kam një djalë tjetër, 17 vjeç, emri i tij është Hedon, emër arab që do të thotë “dhuratë nga Zoti”, i mbështes ata dhe nuk pendohem për kohërat kur isha yll.

Kam plot kujtime, kam parë botën, kam njohur kultura, kam mësuar gjuhë, kam miq në pesë kontinente dhe e di mirë që bota është e vogël dhe se njerëzit janë të gjithë njerëz”.

Të plagosurve dhe të vdekurve *ua vënë flakën!*

Ky shkrim, e që është botuar në formë fejtani në Revistën “Kosovarja” në vitin 2000, përmban fakte autentike nga vendi i krim-it. Të gjitha dëshmitë janë deklarata dhe përshkrim i të mbijetuarve disa muaj pas krimit serbo-çetnik në Krushë të Vogël.

Të mbijetuarit në Krushën e Vogël jetojnë me shpresë ankthi, të bindur se përderisa të mos gjenden eshtrat e më të dashurve të tyre, s'kanë ç'të bëjnë tjetër, pos të shpresojnë se ata janë diku, në burgjet e Serbisë, qofshin edhe në burgje private...

Në Krushë të Vogël nënave u janë marrë fëmijët nga duart dhe kurrë nuk dihet më asgjë për fatin e tyre...

E, sot, nuk kanë as varre e as gjurmë...

Ç'NDODHI ME KRUSHJANËT?

Me fillimin e sulmeve të NATO-s, Krusha e Vogël ka hyrë në rrethim të hekurt.

Hap e policë, hap e paramilitarë, hap e tanke dhe logjistikë tjetër përcjellëse. Dhe, qëllimi i tyre ishte të zhduknin sa më shumë shqiptarë në Rrafshin e Dukagjinit.

Aksionin paramilitar serb, e që vepruan me policinë e Serbisë, ku morën pjesë edhe forcat ushtarake, e udhëhiqnin fqinjët, serbët

lokalë të Krushës së Vogël, me maska gjatë gjithë kohës.

Dhe, menjëherë, me fillimin e bombardimeve të NATO-s, Krushën e Vogël kanë filluar ta djegin, asgjësojnë, të bëjnë dhunë llojesh të ndryshme antinjerëzore...

Ç'THOTË E MBIJETUARA ZARIE RASHKAJ?

Zonja Zarie Rashkaj (1955), e shoqja e Nazmi Rashkaj dhe e dy djemve të zhdukur, Demirit e Kadriut më 25 mars 1999, sjell detaje të ngjarjeve nga tmerrri që përfshiu Krushën e Vogël, me fillimin e bombardimeve të NATO-s.

Thotë: “Plagët janë të freskëta, madje shumë të freskëta. Ishin ditët më të kobshme të jetës sime, kur 80 për qind e fshatit Krushë e Vogël u dogj tërësisht.

Në fshat kanë qenë 30 shtëpi me popullatë serbe dhe të gjithë serbët kanë qenë të mobi-

lizuar, bashkë me forcat paramilitare, policore e ushtarake.

Serbët lokalë mbajnë përgjegjësi për zhdukjen e 113 meshkujve, burra e të rinj. Të gjithë të zhdukurit kanë qenë civilë: pleq, invalidë, arsimtarë, rini shkollore dhe fëmijë”.

113 MESHKUJ KRUSHJANË - MË PAK SE PARA LUFTË!

Është e çuditshme dhe tmerruese zhdukja e meshkujve krushjanë. Aktualisht, Krusha e Vogël ka 113 meshkuj më pak se para lufte. Shtëpitë e djegura po rindërtohen, për t'iu rikthyer jetës. Por, brenda tyre jetohej me lot, me dhembje e ofshama për të zhdukurit, me pritje dhe enigma për lajme të rreme e të vërteta, e me shpresën se të zhdukurit ende janë diku të gjallë...

“Ne presim kthimin e tyre”, thotë Zaria dhe shton: “Do i kërkojmë sa të kemi jetë. Do i kërkoj djemtë e mi dhe bashkëshortin sa

të jam gjallë, me shpresën se çdo fjalë që shkruhet e thuhet do të hapë një proces të instancat ndërkombëtare për presion mbi Beogradin, që ta thotë fjalën për të zhdukurit tanë.

I dimë edhe emrat e kriminelëve dhe do t'i japim, që të dihet fati dhe fatkeqësia e fëmijëve dhe e burrave tanë në Krushë të Vogël". Në Krushë të Vogël, shkapërdërdhur përgjatë fshatit, qëndrojnë vetëm muret e shtëpive serbe, që shihen me urretjtë të rëndë, pasi në to janë rritur e ushqyer me ndjenjën çetnike njerëzit pa ndjenja dhe pa brenga se të vrasin gjakftohtë nga afërsia.

Krusha e Vogël, por edhe fshatrat përreth, janë histori më vete, tmerre më vete dhe meritojnë hulumtime të tëra të vendorëve me subjekte ndërkombëtare.

SI KA FILLUAR DËBIMI NGA SHTËPITË?

"Më 25 mars 1999, pas mesnate, ditë e enjte, rreth orës 4 të mëngjesit, në fshat ka hyrë policia serbe dhe forcat paramilitare. Kanë shkrepur me automatikë rafale të gjatë. Kemi dalë nga shtëpitë dhe jemi nisur në drejtim të lindjes (një vend i lartë). Kanë mbetur në shtëpi Nazmiu e Demiri. Dhe, po në shtëpi, e që është e dyta pranë magjistrales Prizren-Gjakovë, nga paramilitarët janë kapur burri dhe djali dhe me duar mbi kokë janë nxjerrë jashtë, kinse janë terroristë, sepse nuk e kishin lëshuar shtëpinë", pohon zonja e shtëpisë, Zaria, duke treguar tutje se Petrit Rashkaj, i lindur më 1978, është i traumatizuar. "Kemi qëndruar në mal, pa bukë e pa ujë, tërë ditën. Deri në orën 17 na kanë gjuajtur me

minahedhës dhe predha të tjera artilerike nga pozicionet në Krushë të Madhe. Disa predha kanë rënë afër nesh e shumë sosh kanë kaluar mbi kokat tona... Dhe, që të shpëtonim, jemi futur në thellësinë e përroit, duke u zhytur në ujë deri në gjunjë...

Në mesin tonë ka ardhur një i ri, me emrin Shani Shehu. Tha të shkonim në një shtëpi të fshatit, e që ishte në periferi. Ajo ishte shtëpia e Sejdi Batushës, pasi ai ishte pajtuar të na pranonte.

Gra e fëmijë shkuam aty dhe qëndruam vetëm një natë. Kah ora 10, pleqtë e fshatit ndërmorën iniciativë që të ndaheshin meshkujt, që djemtë e rinj të largoheshin, duke u futur në mal", thotë tutje Zaria.

PARAMILITARËT DHE POLICIA - PAK METRA LARG SHTËPISË KU ISHIM NE!

"Në shtëpinë ku ishim, afër nesh kishin qenë policia dhe paramilitarët serbë vetëm pak metra larg.

Plaku Hysen Kajusha doli në oborr që të shihet si ishte gjendja, por ai u qëllua me plumb dhe mbet i vrarë në vend.

Po atë ditë, që nga mëngjesi, nisi djegia e shtëpive shqiptare në Krushë të Vogël. Kërcësinin tjugullat nga zjarri, kurse tymi e mbuloi fshatin. Derisa po digjej fshati, një serb nga shtëpia e afërt, nga dritarja kërkoi një mashkull shqiptar për bisedime me ta.

Pas një konsultimi, Aziz Shehu pranoi të shkonte. E, ne, prisnim në ethe se çka do të pasonte nga ajo kërkesë serbe...

Aziz Shehu kishte pranuar detyrimisht urdhrin serb, t'i sillte në shtëpi invalidët e mbetur në përrua. Kishte invalidë në karrocë, por edhe pleq të palëvizshëm.

Azizi i solli invalidët dhe pleqtë dhe i futi brenda. Për këtë i njoftoi serbët në shtëpinë fqinje...

Atëherë, serbët urdhëruan që të gjithë që ndodhen në shtëpinë e Batushës të dalin jashtë, burrat të rreshtohen për muri e gratë të rreshtohen veçmas me fëmijët e tyre...

Më vonë, neve, femrave, na thanë të ecnim përpjetë fshatit, kurse burrave u thanë të rrinin aty. Ishin 120 meshkuj.

Por, nuk ecëm as 20 metra e na urdhëruan të ndalemi. Njëri nga paramilitarët bërtiti: "Ku është NATO?" Aty na kanë keqtrajtuar një orë, derisa edhe u lodhën...

Aty i kemi parë serbët e Krushës së Vogël të veshur me rroba paramilitare, të armatosur...

Por, nuk shkoi shumë dhe fëmijët na i morën nga duart... Mua ma morën djalin, Kadriun. Nga nënat i ndanë 14 nxënës dhe i hodhën në turmën e burrave.

Lot e britmë, por kot... Na mbetën duart e zbrazëta. Lotët na mbetën përjetë në sy...

Më brenë ndërgjegjja pse nuk u ndala me djalin dhe le të ndodhë ajo që ndodhi...

Dhe, ngado që ecnim, para na dilnin serbët, paramilitarët me thika në duar. Na i drejtonin thikat kah ne", thotë Zaria, teksa lotët i shkonin faqeve rrëke.

TË VRARËT I DOGJËN NË STALLË!

"Grumbullimi i meshkujve në stallë ka pasuar me shkrehje rafalësh të automatikëve. Dhe, për të asgjësuar vendin e krimit, serbët kanë hedhur benzinë dhe i kanë vënë flakën stallës, të mbushur me kufoma...

Më në fund, neve që ende ishim gjallë, na drejtuan kah Drini. Por, Drini nuk kalohej në këmbë, sepse ishte kohë të reshurash dhe niveli i ujit ishte rritur...

Ishim gra pa burra, por kishte edhe vajza të reja, e që nuk kishin mbrojtje dhe mund t'i ndalnin po u tekej serbëve dhe t'i shfrytëzonin për hesape të pista dhunimi.

Por, në momentin që i jemi ofruar lumit, e shpresa që ta kalonim në këmbë ishte e vogël, u shfaqën burrat e fshatit Callak të Zymit me traktorë. Dhe, me traktorët e tyre e kaluam Drinin...

Pastaj, pesë ditë qëndruam në Callak. Por, mendja dhe shpirti më mbeti te djali, Kadriu. Sepse, mos qofsh nënë e fëmijës së zhdukur, nënë e mbetur krahëthatë, duke pritur ndonjë lajml!, flet me lot në sy Zaria.

Ç'THOTË I MBIJETUARI TJETËR, PETRIT RASHKAJ?

"Kur na tubuan, na lanë në oborr. A do na vrasin në oborr, apo do na fusin në stallë, më sillej në mendje...

Pastaj, na urdhëruan të hynim brenda. Stalla ishte e zbrazët...

Nga oborri kanë filluar shkrepjen e armëve në drejtim të stallës. Predhat shponin muret... Nga të shtënat mbetën shumë të vdekur, e të tjerë të plagosur...

Dhe, deshi fati të largohem nga vendi i krimit. Por, jo vetëm unë, edhe pesë të tjerë.

Në stallë mbet i plagosur djali i axhës, Refkui. Ai m'u lut të ikja, por zemra nuk më lejonte ta lija vetëm. Kur më shtyu të kërceja nëpër dritare, mendoja se edhe ai do të hidhej pas meje.

Por, në vend se të vinte pas meje, i ngriti duart lart dhe u nis kah ata... I bërtita: Mos shko andej, por eja kah unë!

Në çast, serbët shkrepën në trupin e tij një rafal dhe ai ra e nuk u ndie më i gjallë.

Edhe Kadriu, vëllai im, mbet i vrarë në stallë...", deklaroi i mbijetuar i masakrës së Krushës së Vogël, Petrit Rashkaj.

TË PLAGOSURVE DHE TË VDEKURVE UA VËNË FLAKËN!

Tutje, Petriti thotë:

"Ne, gjashtë të mbijetuarit, jemi nisur kah përroi. Derisa jemi larguar, në stallë sërisht janë dëgjuar krisma dhe rafale, që tregon se serbët janë futur brenda dhe i kanë ekzekutuar shqiptarët e plagosur.

Dhe, gjatë ikjes kah përroi, një plumb më shpoi pallton, por nuk më preku trupin.

Thash: Edhe këtë herë linda për së dyti...

Pas pak, stallës i doli flaka... Dhe, pa dyshim, njerëzit e vrarë dhe të gjallët janë djegur aty... E, a janë djegur e asgjësuar eshtrat e njerëzve apo i kanë marrë, nuk dihet. Por, eshtrat nuk janë gjetur më...

Pastaj, nga përroi kam arritur të kaloj në Nagavc, ku edhe kam qëndruar një javë. Nuk kam mundur të rrijë më gjatë aty, sepse serbët bombarduan nga avionët e tyre... Por, edhe në atë bombardim kam parë gjithçka... Dhjetëra shqiptarë mbetën nën gërmadhat e pllakës së një shtëpie që u rrëzua.

E, meqë isha i plagosur në këmbë, shërimin e plagës ma kuruan në Elbasan (në Shqipëri), por shërimin e zemrës se çka kam përjetuar, do e bëj vetëm kur të vdesë", thotë Petrit Rashkaj.

Ç'THOTË I MBIJETUARI TJETËR, AGIM ASLLANI?

I mbijetuari tjetër, Agim Asllani (1954), punëtor i Fabrikës së Verës në Rahovec, me 11 anëtarë të zhdukur të familjes, duke përshkruar krimin serb në stallë, tregon detaje tjera se si ndodhi vrasja e burrave dhe të rinjve në Krushën e Vogël.

"Në stallë shumica kanë vdekur, kurse ata që ishin të plagosur janë vrarë për së dyti. Janë ekzekutuar si në Reçak...

Drama tragjike në Krushë të Vogël ka filluar më 25 mars dhe kishte parapërgatitje institucionale. Kështu, në orën 4.30 të mëngjesit, kanë hyrë në fshat serbët dhe jemi detyruar ta braktisim fshatin. Për pak minuta fshati u zbraz...

Ishte e tmerrshme ikja e pleqve, fëmijëve dhe e grave teksa i lëshonin shtëpitë...

Nuk dihej ku do të përfundonim, sepse ishim të rrethuar. Te "Mali i Ademit" qëndruam deri në orën 17. Dy-tre vetë kanë shkuar te shtëpia e Sejdi Batushës, për të pyetur nëse kishte vend për popullatën e ikur, sepse shtëpia e tij ishte në krye të fshatit dhe kishte siguri sado

pak...

Dhe, Sejdi Batusha kishte pranuar të na dalë në ndihmë...

Por, derisa jemi vendosur në shtëpinë e Sejdiut, paramilitarët i vunë fshatit flakën. Zjarri nisi nga hekurudha dhe vinte duke u zgjeruar tutje...

Në ato çaste, vëllezërit Hysen dhe Ramadan Ramadani, vendosën të dilnin nëpër fshat dhe t'i lëshonin bagëtisë që të mos digjeshin, sepse dëgjoheshin palljet e tyre...

Por, posa del nga shtëpia, Hysenin e qëllojnë me plumba dhe mbetët i vdekur në vend.

Ramadani u kthye brenda furishëm, duke na treguar se ia vranë vëllanë, Hysenin.

Pastaj, ngjarjet kanë rrjedhur ashtu siç thanë para meje edhe të mbijetuarit tjerë...", tregon i mbijetuari Agim Asllani.

Gjithashtu, Agim Asllani ka deklaruar edhe para organeve të drejtësisë ndërkombëtare se shumica e atyre që mbetën në stallë ishin të plagosur dhe nuk mund të iknin...

"Kur jemi kthyer në Krushë, pas lufte, kemi shkuar në stallë, me shpresë se do i gjejmë, të paktën, eshtrat e kufomave. Kemi gjetur vetëm disa këpucë të djegura a gjysmë të djegura, si dhe disa eshtra...

Dhe, meqë nuk i gjetëm eshtrat e kufomave, qarkullonte një ide a dyshim se eshtrat e masakrës, ndoshta, i kanë qar në Serbi... Por, meqë nuk u gjetën shenja të të vdekurve, nuk kishim as guxim t'i shpallnin të vdekur, edhe pse ishim dëshmitarë të asaj tragjedie të rëndë kombëtare...

Konkretisht, familja ime i ka humbur katër meshkuj", thotë me gjysmë zëri Agimi, derisa ndezë zjarrin në odë dhe vazhdon rrëfimin pas pak për gjëra të tjera të pathëna nga të mbijetuarit tjerë...

"Unë i kam dy vëllezër të zhdukur: Asimin, 32 vjeç dhe Feimin - 27. E kam të zhdukur edhe babanë - Ademin, i lindur më 1929, pastaj axhën - Muharremin, i lindur më 1933. Tutje i zhdukur është edhe Nesreti, 32 vjeç dhe Nexhati 30 vjeç, djali i tij invalid - Avdyli dhe Nebih Hazeri 60 vjeç, si dhe Luan Hazeri 20 vjeç.

Pra, nga katër shtëpitë tona janë të zhdukur 11 anëtarë, ndërsa fshati zyrtarisht ka 115 meshkuj të zhdukur prej moshës 11-75 vjeç. Dhe, në po këtë shtëpi ku gjendemi tash, kemi gjetur dëshmi të rënda. Serbët këtu kanë kryer dhunime të femrave shqiptare. Kemi gjetur shumë veshje të brendshme femrash të dhunuara...

E, ajo që na brengos shumë është se askush nuk e ka ngrehë zërin akoma për këtë temë. Ndërkaq, dihet se ka pasur shumë dhunime, e njerëzit heshtin...", thotë me shpirt të lënduar Agimi.

ÇKA PËR FUND?

"Nga tragjedia në Krushë të Vogël kanë pësuar: Familja Shehu (me 20 shtëpi), i ka të zhdukur 38 meshkuj, familja Asllani 11 të zhdukur, familja Rashkaj 3 etj.

Ndërkaq, janë gjetur vetëm dy kufoma, që janë varrosur në varrezat e fshatit", përfundon Agim Asllani.

Safet Krivaça

Konventa e Biznesit të Diasporës në Kosovë, më 2 dhe 3 korrik 2021, në Prishtinë përmes platformës B2B do të mbledhë biznese të Diasporës dhe Kosovës me qëllim të krijimit të lidhjeve dhe partneriteteve mes bizneseve, për të rritur eksportet dhe ndihmuar rritjen ekonomike të Kosovës. Ngjarja organizohet nga Degët Evropiane të Rrjetit të Bizneseve të Diasporës Shqiptare, Rrjeti Bizneseve Shqiptare në Austri, Rrjeti Bizneseve Shqiptare Greqi RRBSH Finlandë, Unioni i Bizneseve Shqiptare-Gjermane në Gjermani, Rrjeti i Bizneseve Shqiptare në Zvicër, USAID Kosovo Compete Activity, në partneritet me organizatën GERMIN, Shoqata e Përpunuesve të Drurit të Kosovës, Shoqata Pepeko, Shoqata Organika, STIKK - Kosovo ICT Association dhe Innovation Centre Kosovo.

DIPLOMATI KOMERCIAL NË GJERMANI DUHET TË JETË EKSPERT I MIRË, QË PUNON SHUMË DHE QË I KONTAKTON BIZNESET

Moderatori i panelit Diplomacia Komerciale z. Artan Loxha, pyetje drejtuar Kryetarit të Unionit të Bizneseve Shqiptare-Gjermane në Gjermani z. Nazmi VIQA.

Z. Viqa, sa shpesh mbani kontakte me misionet diplomatike në këtë rast në Gjermani, për ndarjen e informatave të ndryshme sa i përket partneriteteve potenciale në Kosovë dhe bizneseve gjermane? Çfarë sugjerimesh konkrete keni që informatat mbi mundësitë e tilla biznesore në vend ku ju operoni, t'u vihen në dispozicion misioneve diplomatike të cilat mund të shërbejnë realisht si urë lidhëse në këtë lloj të analizimit të tregut?

Nazmi Viqa: Faleminderit për pyetje, unë shfrytëzoj rastin që t'i përhëndes të gjithë biznesmenët këtu, sidomos bizneset që kanë ardhur nga diaspora e që kanë marrë rrugë nga vise të ndryshme të Evropës, dhe që të gjithë kanë ardhur me dëshirë dhe kanë një vullnet të madh. Këtë vullnet që e kemi ne të gjithë që të vijmë në Kosovë, duhet ta shfrytëzojë edhe qeveria e tashme, mos me thënë që të tjerët nuk e kanë bërë. Premtime kemi pasur gjithmonë shumë, por besoj se nuk kemi mundur të bëjmë më tepër. Unë kam kënaqësi sa herë që vij këtu. Edhe kontaktet që i kemi me bizneset vendore është vërtet kënaqësi që të punosh me ta, dhe të ndërtosh një bashkëpunim të mirë. Besoj se për çdo ditë po vijmë duke e forcuar bashkëpunimin tonë, kështu që interesi ynë është që sa më shumë me i hapë dyert bizneseve tona në Kosovë, që produktet e tyre me i plasu në Evropë e sidomos në Gjermani.

Në pyetjen se sa kemi kontakte ne me diplomacinë dhe me përfaqësuesit diplomatikë

në Gjermani, realisht kemi shumë. Kontaktet tona janë kontakte informative, kontakte të çështjes së administratës, të dokumentacioneve, mirëpo jo të fokusit ekonomik. Deri tash nuk kemi pasur të tilla. Unë mendoj që përmes një platforme digjitale të krijuar, ku bizneset e diasporës tashmë kanë qasje në të, e shohim shumë të rëndësishme si mundësi të investimeve eventuale këtu.

Tjetra, ndoshta edhe Qeveria dhe diplomacia duhet ta formojë një grup të njerëzve, të eksperteve, që i takojnë apo hulumtojnë resurset e kosovarëve në Gjermani, kompanitë, firmat, shoqatat e ndryshme, dhe kreyt kjo me qëllim të krijimit të një bashkëpunimi. Tash realisht, ne vijmë këtu përmes kontakteve që i kemi, njerëzve që edhe na ofrohen por edhe që ne i kontaktojmë, mirëpo konkretisht dëshirojmë të dimë se çfarë duhet të veprojmë bashkërisht.

Unë e di që ka shumë nevojë për të bërë shumë gjëra, mirëpo ku është interesi ynë, çka mundemi të bëjmë më konkretisht, çka ka nevojë, si mundemi të krijojmë njëfarë bashkëpunimi, kjo kishte me qenë me shumë rëndësi. Porse kjo, besoj unë, tash pasi po flasim për forma digjitale, platforma ku i shoh secili bizneset tona, ose çdo pyetje që duan ta adresojnë përmes saj, kishte me qenë mënyra më e mirë, pra që të kishim një adresë të vetme digjitale.

Z. Viqa, meqë po debatojmë për profilin e një misioni diplomatik të Kosovës, dhe ju keni bashkëpunim, mendoj në baza relativisht të rregullta me misione të tilla diplomatike, dhe nëse po flasim për një vizion të ri, pra për atë se si mund të konsolidohet koncepti i diplomacisë

komerciale në Kosovë, sipas jush, cili do të duhej të ishte profili i një diplomati komercial, atashe ekonomik ose përfaqësuesi tregtar në një ambasadë ekonomike të Kosovës? A duhet ai, prej këndvështrimit të diasporës, të jetë nëpunës i rregullt i Ministrisë së Punëve të Jashtme, i dikujt që caktohet nga Ministria e Industrisë, Ndërmarrësisë dhe Tregtisë, i dikujt që mund të ketë bashkëpunim me odat afariste, i një konsulenti të pavarur i cili merr shërbime prej atyre kontakteve që i krijon dhe i ndërmjetëson, d.m.th. ju operoni në tregun evropian, dhe e njihni peizazhin në të cilin operoni, dhe nëse do të mund ta përshkruani për audiencën këtu, cili është profili i diplomatit komercial të cilin Qeveria e Kosovës duhet ta promovojë, meqenëse ekzistojnë modele të ndryshme, se si ky funksion mund të ndërtohet brenda misioneve diplomatike?

Nazmi Viqa: Unë mendoj se ky person duhet të posedojë aftësi afariste. Ai duhet të jetë diplomat i mirë dhe njëkohësisht duhet ta njohë mirë edhe ekonominë gjermane, ngase i duhet bashkëpunimi ne mes institucioneve të ndryshme relevante ekonomike këtu në Kosovë edhe me bizneset e diasporës për të krijuar njëfarë lidhje. Unë besoj se ai duhet me qenë një ekspert i mirë dhe që punon shumë, e që po ashtu i kontakton bizneset.

Në këtë event ekonomik, Kryetari i Unionit, Nazmi Viqa, shoqërohet nga anëtarët e kryesisë: Nënkryetari Zenun Krasniqi dhe Drejtori i Financave Vllaznim Kelmendi si dhe Koordinatorët e Unionit, Ukë Blakaj, Remo Rashica dhe Burim Hazrolli.

A.D.

Hap pas hapi...

Si e filloi karrierën **Ledri Vula** me 15 euro në xhep?

Ledri Vula e nisi karrierën e tij muzikore dhe u bë i njohur kur ishte pjesë e grupit “Skillz”, me Visar Shalën. E, tash?

Ledri Vula është këngëtar dhe autor këngësh shumë i njohur. E nisi karrierën e tij muzikore me grupin “Skillz”, së bashku me Visar Shalën.

Por, pas disa vjet suksesesh, grupi u shpërbë shkaku i mosmarrëveshjeve midis dy reperëve. Në karrierën muzikore ka realizuar bashkëpunime të shumta dhe shumica prej tyre janë hite të njohura.

Në vitin 2012 Ledri vendosi të tërhiqej nga muzika, me shpresën se do qëndronte larg syrit të gazetarëve dhe filloi t’i përkushtohej karrierës si regjisor. Por, gjatë kësaj periudhe reflektive, Ledri e kuptoi se muzika është fusha së cilës i përket dhe është skena vendi që ai ka ëndërruar gjithmonë dhe u rikthye me ide shumë të qarta. Ledri në koncertin e parë, kur është

ngjitur për herë të parë në skenë, ka marrë honorarin 15 euro. Sepse, në fillim të karrierës muzikore nuk i interesonte honorari, por dalja në skenë, afirmimi. Pra, para pak e vullnet shumë...

Dhe, ndonëse e nisi karrierën me honorar 15 euro, tani Ledri është ndër reperët më të paguar në tregun muzikor.

remos®

Aachener Straße 21 | Köln
Ulmenstraße 30 | Frankfurt
Westerwaldpark 4 | WW
Bahnhofplatz 5 | Koblenz
remos-restaurants.de

[remos_restaurants](https://www.instagram.com/remos_restaurants)

Në shumicën e rasteve, vajzat shqiptare humbjen e virgjërisë e marrin si kërkesë apo dëshirë e të dashurit të tyre e jo si dëshirë e tyre, që do të thotë se ato e humbin virgjërinë pa dëshirën e tyre ose me një frikë që do i përcjellë një kohë të gjatë...

Dhe, pa dyshim, disa të anketuara tona mendojnë se virgjëria duhet të ruhet për personin me të cilin do të martohen. Por, gjithsecila lidhje kur fillon, vajzat, kryesisht, mendojnë se e kanë gjetur mu atë të duhurin...

Sidoqoftë, në vazhdim japim opinionet e disa vajzave të anketuara në Prishtinë në temën: Çka nëse i dashuri juaj kërkon virgjërinë tuaj para martesës?

Çka nëse i dashuri juaj kërkon virgjërinë tuaj para martesës?

ERANDA: VIRGJËRIA ËSHTË VENDIMTARE PËR NJË JETË TË REHATSHME BASHKËSHORTORE

- Në kohën e nënës sime, siç më ka folur shpesh, virgjëria ka pasur rol shumë të rëndësishëm. Por, a duhet të jetë para dashurisë, unë mendoj se jo. Të dashurosh do të thotë të të pranojë ashtu si je – e virgjër apo me përvojë dashurie.

Për mua, e që tash jam 22 vjeçe, nuk është vendimtare virgjëria në një dashuri. Por, kur bisedoj me shoqe, ka edhe të tilla që mendojnë se virgjëria është vendimtare për një jetë të rehatshme bashkëshortore.

Por, unë kam një mendim krejt të kundërt. Nëse dikush bie në dashuri me ty, as që do t'i shkojë në mendje të të pyes sa dashnorë ke pasur para tij, por do të bëjë përpjekje të të bindë se

të dashuron, të adhuron.

Megjithatë, nga djem të papërgjegjshëm shpeshherë ka edhe mashtrime, gënjeshtër, derisa e arrijnë qëllimin e tyre të poshtër.

BLERINA: QËNDRIMI IM – PARA MARTESE NUK KA SEKS!

- Vajzat të cilat ia falin të dashurit virgjërinë nga frika, nga presioni e dhuna, nuk dinë se ç'është jeta. Sepse, çdo gjë që bëhet nga presioni edhe le vragë në shpirt.

Unë, personalisht, e kam qëndrimin tim se para martese nuk ka seks dhe pikë! Them kështu, sepse ndoshta ende jam e re, sapo i kam mbushur të tetëmbëdhjetat.

Dhe, nëse i dashuri yt nuk pajtohet, më mirë ndaju me kohë se kur të bëhet vonë...

VIKENDA: MË KANË EDUKUAR QË SEKS TË MOS KETË PARA MARTESE

- Virgjëria për mua është shumë me vlerë, sepse kështu edhe jam e edukuar në familjen time, e cila ka kufizime në dalje, në ndeja, e jo hajt bir, siç thuhet në popull.

Por, në anën tjetër, edhe pse ende nuk e kam gjetur dashurinë e jetës, ndoshta me kohë edhe e ndryshoj mendjen, sepse, për mua, dashuria është mbi të gjitha...

ALMA: MË PENGOJNË VAJZAT QË E REKLAMOJNË VIRGJËRINË!

- Ajo që më shqetëson më së shumti është se vajzat e virgjëra e reklamojnë trupin e tyre dhe pretendojnë se janë "me karakter", se arrijnë të përmbahen...

Pra, të jesh e virgjër dhe të përmbahesh është e drejtë e gjithsecilit, por nuk është e drejtë të thuash se në këtë mënyrë jam e ndershme dhe t'i shikosh të tjerat në mënyrë përbuzëse.

ÇKA MUND TË NXJERRIM NGA KY SHKRIM?

Nuk ka ndonjë kohë as moshë të caktuar se kur mund ta humbësh virgjërinë, sepse ajo ndryshon nga personi në person, nga gjendja momentale që ke për të ardhmen dhe jetën. Me rëndësi është që të kihet kujdes që virgjëria t'i jepet, vërtet, personit që e do dhe të do. Pra, personit që e meriton dhe me të cilin mendon se do e kalosh jetën bashkë.

Diturie Haxhaj

Ana tjetër e artistëve...

Kur është ndie më se keqi Xhensila Murtezaj?

Muzika e shpëtoi shpirtërisht Xhensila Murtezajn pas divorcit të prindërve të saj...

"Muzika më ka shpëtuar shpirtërisht, kuptohet në asketin psikologjik. Nëna ka qenë këngëtare dhe me mua ka punuar shumë. Më ka ushtruar shumë. Në çdo moment ishim bashkë...", thotë Xhensila, për kohën e rëndë të jetës së saj.

Sidoqoftë, tash Xhensila është grua, e martuar me Bes Kallakun dhe kanë një vajzë.

Skena e të afirmuarve...

Shpërthen “Vullkani” i Albina Kelmendit!

Zëri i saj unik, e me emocion të pa përshkruar, të rrëmben qysh në sekondat e parë të secilës këngë të saj dhe të mbanë nën emocione deri në fund.

Albina Kelmendi ka vokal të fortë, të cilin po e shfrytëzon në secilën

këngë të saj, e që secila del më e mirë se tjetra.

Se është e denjë për skenën tonë muzikore, qëmoti e dëshmoi në skenën e spektaklit “The Voice of Albania”. Pastaj, me pjesëmarrjen e saj në “Kosovarja këndon” në vitin 2017, me këngën “Midis ballit”, por edhe me shumë këngë solo, e edhe me duetet e shumta me këngëtarë të njohur.

E, kujt nuk i kujtohet kënga e saj me plot ndjenja e emocion “Hajredin Pasha”? Pastaj, balada “Ta fali

zemra” etj.

Por, edhe duetet e saj të shumta, si, bie fjala, dueti me Gold Ag, me këngën “Prishtina”, dueti me Taulant Bajraliun, ai me Shqipëri Kelmendin “Potpuri 2021” etj. “Vullkani” mban titullin kënga më e re e Albina Kelmendit, e punuar me videoklip, që është projekt i këngëtares së njohur gjatë verës së tashme.

E, cili do të jetë projekti, “vullkani” i saj i ardhshëm, mbetet të shihet...

D.

Modele: Sevim Sulejmani-Toska

BOOM

Sevi, nga
"Sevi's Beauty Lounge",
shembull në fushën e bukurisë

Këngët shqiptare
që u bënë hit në "Tik-Tok"

Dështimet e mëdha
të Shqipërisë
në "Eurovision"

Sevim Sulejmani-Toska, e njohur si Sevi, është femër e suksesshme dhe që bën punë të shkëlqyer në fushën e së bukurës.

Salloni i saj, “Sevi’s Beauty Lounge”, ofron një mori shërbimesh ekskluzive. Janë të shumta femrat që shkojnë në studion e saj në Cyrih, ku ajo bën mbjelljen e qerpikëve, me metoda nga më të ndryshmet dhe më të avancuarat.

Sevi ka linjën e saj të personalizuar të qerpikëve “Sevi’s beauty lounge lashes” dhe, gjithashtu, firmën e saj të lip gloss-it, e që është pëlqyer shumë dhe quhet “Sevi’s Beauty lounge lip gloss”.

Sevim Sulejmani-Toska, në sallonin e saj të njohur “Sevi’s Beauty Lounge”, që gjendet në Dietikon, kanton të Cyrihut, mban edhe kurse për mbjelljen e qerpikëve, lashlifting, hennabrows dhe make-up profesional.

Sevi, nga “Sevi’s Beauty Lounge”, shembull në fushën e bukurisë

Pak fjalë për ty, Sevim Sulejmani-Toska?

- Jam e thjeshtë, por punëtore. Me prejardhje jam nga Gostivari, por jetoj dhe punoj në Cyrih të Zvicrës. Jam nënë e lumtur e një vajze trevjeçare dhe mjaft e kënaqur me atë kam arritur deri më tani.

A ke menduar gjithmonë të jesh kjo që je sot?

- Jo, nuk kam menduar aspak. Çdo gjë që kam dashur e synuar në jetë e kam arritur, por nuk kam menduar e pritur se gjërat do të rrjedhin bash kështu. Jam me fat...

Cilat kanë qenë ëndrrat tua të fëmijërisë?

- Ëndrra ime ishte të bëja punën që bëj sot dhe i falënderohem Zotit që m'u realizua. Andaj, i inkurajoj të gjithë që t'i ndjekin ëndrrat e tyre.

A ke ndonjë peng apo i ke realizuar ato që ke dashur?

- Peng nuk kam, por dëshirë për të mbajtur workshop-e të tjera dhe të aftësohem sa më shumë që t'u ofroj klienteve të mija shërbime edhe më interesante dhe cilësore, po.

Tashmë je femër e suksesshme në biznes. Si nisi rrugëtimi yt në botën e biznesit?

- Prej se u bëra nënë nisi gjithçka. Ia dola t'i realizoj synimet e mija, duke u aftësuar profesionalisht në mënyrën më të mirë të mundshme dhe duke hapur sallonin tim. Sot jam profesioniste dhe nënë e dedikuar ndaj një vajze, tamam siç edhe doja.

Kur e keni hapur studion e bukurisë dhe cilat shërbime i ofroni?

- Studioja "Sevi's Beauty Lounge" është hapur nga viti 2019 dhe ofrojmë mbjelljen e qerpikëve, bërjen e vetullave, henna brows, lash & brow lifting dhe Bride Make-up. Dhe, shumë shërbime të tjera do të realizohen së shpejti...

Jeni trajnuar në shumë vende dhe profile. Mund të na i tregoni më kryesoret?

- Jam trajnuar në Zvicër dhe në Shkup. Gjithashtu, ishte një përvojë e mirë edhe workshopi për make-up profesional me Fatma Zadriqin, e cila njihet edhe nga salloni i saj "Arabic salon Orient" në Prishtinë.

A lodhesh, ndonjëherë, nga puna dhe angazhimi?

- Jo, sepse punën e bëj me dëshirë e vullnet. E, kur klientja del e kënaqur, motivohem edhe më tepër dhe nuk di për lodhje.

A është sfiduese të jesh femër në biznes dhe të punosh, gjithashtu, me femra që kanë shumë kërkesa për ta perfeksionuar pamjen e jashtme?

- Çdo kërkesë të klienteve mundohem ta realizoj në maksimum dhe deri më tani e kam arritur me sukses. Fundja, unë jam aty për kërkesat e tyre...

Cilin shërbim e kryen më me dëshirë?

- Të gjitha shërbimet i kryej me dëshirë e vullnet. Ama, mbjelljen e qerpikëve e kam pikë të veçantë dhe e bëj me shumë kënaqësi.

Cili është komplimenti më i këndshëm që ke marrë?

- Çdo kompliment është i këndshëm, por më pëlqen më

shumë kur klientet më thonë se ndihen në duar të sigurta dhe janë shumë rehat pranë meje dhe të kënaqura me punën time.

Jeni edhe e bukur. A ua ka hapur dyert bukuria juaj?

- Jo, ky nuk është faktor suksesi. Vetëm puna e mirë të qon përpara. Kur klientet mbesin të kënaqura nga shërbimi profesional në sallon dhe përshtypjet e tyre janë pozitive, kjo më kënaq shumë, më hapen të gjitha dyert.

A ke kohë të lirë për vetveten?

- Thënë të drejtën, pak kohë po më mbetet për vetveten. Por, shpresoj se me kalimin e kohës gjërat do të ndryshojnë në këtë pikë, edhe pse një herë për një herë kam shumë plane...

Kush është personi pa të cilin nuk mundesh në jetë?

- Vajza ime është forca ime, shoqja ime më e mirë dhe gjithçka që kam...

Kujtimi më i bukur i jetës?

- Fëmijëria.

Çka u thua femrave që kanë ëndrra, por nuk kanë guxim?

- Duhet të përballen me gjithçka në jetë, pavarësisht a shkon apo jo mirë diçka. Duhet ta gjejnë forcën për t'ia dalë mbanë. Sepse, kur diçka do me zemër, duhet të luftosh për të. Dhe, nuk është turp ta tregosh veten, talentin tënd...

Mesazhi yt për fund?

- "Never Give up"

N. Neziri

Këngët shqiptare që u bënë hit në “Tik-Tok”

Edhe muzika shqiptare dëgjohet dhe përdoret shumë në “Tik-Tok”, që është një nga rrjetet sociale absolutisht më të frekuentuara. E, cilat janë hitet shqip që deri më tani janë dëgjuar dhe luajtur më tepër në këtë platformë?

“MADONNA” - MOZZIK

“Madonna” u bë më e famshme në “Tik-Tok-un shqiptar”, pasi kënga krijoi një lloj sfide, ku dikujt (zakonisht gjyshit/gjyshes a një tjetri të moshuar), i tregohej kënga në minutat: 0:45-0:52 dhe pritej reagimi i tyre.

“BYE BYE” - TAYNA FT DAFINA ZEQRIRI

Minuta 2:34, ku Tayna thotë “Alexa, f*ck 'em up”, po shërben si audio për videot e shndërrimit nga një vajzë pa make-up me pizhame, në një më të kuruar dhe seksi.

“AMELIA” - BESA KOKËDHIMA

Kjo është, ndoshta, kënga më e njohur shqiptare në Tik-Tok. Amelia është publikuar në vitin 2015, por më e famshme u bë gjatë vitit 2020, ku njerëz nga gjithë bota postuan video me një kërcim të thjeshtë nën refrenin e këngës.

MOS SHKO...

“MOS SHKO” – DAFINA ZEQRIRI FT YLLI LIMANI

Dyshja e nisi vetë sfidën e Tik-Tok përmes një kërcimi me dy veta, me lëvizje fare të thjeshta.

Make a Pose
DON XHONI

“MAKE A POSE (FREESTYLE)” - DON XHONI

Kohëve të fundit, freestyle-i i Don Xhonit u bë viral në Tik-Tok dhe “Instagram”. Videoja është publikuar më 11 dhjetor 2020 dhe deri më tani ka mbi 10 milionë shikime. Të gjithë po “ndalojnë” dhe “po marrin poza” me videon e Don Xhonit!

HUMORISTI JASHTË SKENËS...

Sa është i mençur Osman Azemi?

Humoristi Osman Azemi, i njohur për rolin e tij “Teta Gjyli”, në grupin humoristik “Stupcat”, shpesh jep opinione të tij nga këndi i humorit dhe të bënë të qeshësh.

Teksa ndodhet në veturë, Osmani thotë: “Ton këto vjet, qitash e mora vesh sa i mençëm jam!”.

Sidoqoftë, për jetën e tij private dihet shumë pak. Ani pse i martuar, madje edhe prind, Osmani ka qenë përherë i rezervuar në këtë aspekt.

A thua, pse?

Dështimet e mëdha të Shqipërisë në “Eurovision”

AURELA GAÇE NUK ARRITI ASGJË!

Përfaqësimi i Shqipërisë nga Aurela Gaçe, kishte ngjallur shpresat te shqiptarët për një sukses në garën evropiane të këngës, por ndodhi ajo që nuk pritej. Kënga “Feel the passion” nuk arriti të kalojë as edhe në finale. Dhe, nga kritikët atëherë ishte thënë se kënga ishte mjaft e ngarkuar për një festival si “Eurovision-i”

SI DËSHTOI ELHAIDA DANI?

“I’m alive” mbetet një nga këngët përfaqësuese më të pëlqyera nga shqiptarët. Por, kjo ndodhi vetëm derisa Elhaida Dani i zhgënjeu të gjithë me paraqitjen “Live”, meqë askush nuk kishte pritur një dështim të tillë nga një këngëtare, e cila kishte fituar garën në “The Voice” në Itali.

Kjo këngë është punuar nga producentët kosovarë Zzap&Chris dhe sot numëron mbi 7 milionë klikime. Por, për një sukses të ngjashëm nuk mund të flasim edhe në paraqitjen e saj në “Eurovision”, meqë këngëtarja, edhe pse kaloi në finale, u rendit e 17-a me vetëm 34 pikë!

Edhe pse Shqipëria kishte të drejtë të merrte pjesë shumë më herët në festivalin evropian të këngës “Eurovision”, RTSH kishte aplikuar vetëm në vitin 2003 për pjesëmarrje.

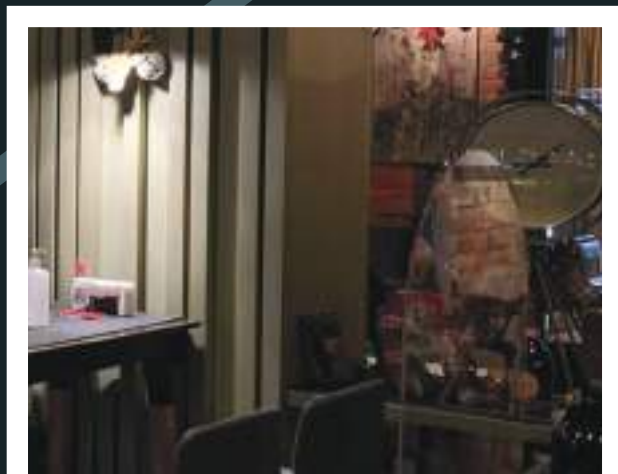
Më poshtë janë tre uje të muzikës që dështuan, teksa të gjithë prisnin shpërthimin dhe triumfin e tyre në skenën e madhe në “Eurosong”...

AS ENEDA TARIFA NUK IA DOLI!

Kënga e Eneda Tarifës, “Fairytale”, nuk është pritur mirë në versionin e saj në gjuhën angleze. Ndonëse u vlerësua nga kritika dhe profesionistët për vokalin e saj, Eneda nuk arriti ta dërgojë në finale Shqipërinë.

N. N.

★Che Bar Lounge 044 343 734
★Che Bar Marigona Residence 045 77 20 20
★Che Fox 044561562
★Che Bar Prizren 045774040
www.chebargroup.org
 /chebargroup

Pse ne, kosovarët, ikëm paralufte, ikëm paslufte, ikim edhe tash?!

Shkuan për pak e mbetën tërë jetën. Por, shkuarja e kurbetçinjve në Perëndim iu pagua Kosovës, sepse ata dhanë për luftë e dhanë për paqe. Ndërtuan në Kosovë dhe e bënë Kosovën të njohur në botë...

E kishim në shtëpi djalin e axhës dhe iku në kurbet qysh në vitet e tetëdhjeta. Atëbotë babai i tij i tha se nuk i duhej kurbeti, sepse për të këndohen këngët më të dhimbshme. Ishin shumë këngë popullore që rrodhën nga lotët e kurbetit. Ikjet e shqiptarëve kanë prodhuar aq shumë këngë sa nuk ka askund tjetër në botë të ndonjë popull tjetër.

Disa shkuan në kurbet nga dhuna politike e regjimit, e disa shkuan shkaku i gjendjes sociale.

KOSOVARËT SHKUAN NË KURBET QË T'I SHPËTOJNË DHUNËS!

Së pari, në vitet e shtatëdhjeta shteti i Jugosllavisë, përmes Serbisë, i hapi rrugë Kosovës për në Evropë dhe qëllimi ishte shumë i qartë: Të zbrazej Kosova, sepse kishte natalitet të lartë. Por, eksodi për në kurbet u intensifikua me të madhe kur regjimi i Milosheviqit erdhi në krye të Serbisë në vitet 1988-1989, kohë kur djemtë tanë filluan të dalin jashtë Kosovës në mënyrën më të organizuar për në Evropë, duke kërkuar azil në shtete të ndryshme.

Për dhjetë vjet të pushtetit pa shtet, pra të shtetit moral, u mbush Evropa me shqiptarë, ndërkohë që atje kishin shkuar edhe shumë të tjerë më parë,

dikush legal dhe me letra, e dikush ilegal e duke u fshehur.

AS PAS LUFTE NUK U NDAL KURBETI!

Erdhi edhe liria, por kurbeti nuk ndryshoi. Kosova përsëri me kurbetçinj të shumtë, numri i të cilëve mendohet realisht të jetë diku rreth një milion. Kur u bë regjistrimi i fundit, Kosova nuk doli se ka më shumë se një milion e 800 mijë banorë rezidentë, do të thotë të atyre që jetojnë këtu. Por, t'i kthehemi temës për kurbetçinj të tanë që ikën në kurbet, në mërgim. Shkuan për pak e mbetën tërë jetën. Mbaj mend djalin e axhës tim kur shkoi në Gjermani nëpërmjet Entit të Punësimit, në vitet 70.

"Po na qon atje enti i punësimit", i tha babait të vet.

E, ai ia ktheu:

"Ti me shku në Gjermani jo kurrë!

Kemi mundësi edhe këtu t'i bëjmë të

gjitha: Kemi tokë, kemi mal. Ti, madje, duhet të martohesh, je i ri e atje po thonë se është harabat i madh. Më mirë po të mbaj këtu sesa të të mos njoh kur të vish prej atje”.

Pra, axha mbante qëndrim të fortë kundër, e djali i tij insistonte të shkonte me çdo kusht.

Dhe, kur erdhi dita të shkonte, axha im i tha:

“Nëse më ikin edhe meshkujt tjerë nga kjo shtëpi, dije një gjë: Ti ma prishe shtëpinë, ma boshatise nga meshkujt!”.

Djali ia ktheu:

“Unë po shkoj, por nuk rri shumë atje, o babë. Do të rri nja dy-tre vjet. Rrogat po thonë janë të mira, punë sa të duash. Do blejmë tokë, veturë, do e ndreqim pak jetën”.

Por, shkuan dy-tre vjet e shkuan edhe shumë të tjerë dhe ai nuk u kthye kurrë. Mbeti atje dhe vinte për pushim pothuajse çdo Vit të Ri.

E, me kohë, dalëngadalë, nisi t’i rrallojë ardhjet...

“Nuk po më vihet më se këtu krejt mbrapsht po më duket jeta!”, i thotë në njërin prej ardhjeve të tij babait të vet.

Dhe, nga puna merrte para të majme, herë-herë dërgonte para në shtëpi dhe ndërtuan shtëpi të re...

E, kur i thoshin - fol plak, si të bëri shtëpi të re djali nga Gjermania, ai qeshej. Nuk thoshte se e kishte kundërshtuar.

E, pas një kohe i mori me vete edhe dy vëllezërit më të ri se ai. Kështu, u bënë kurbetçinj tre djemtë e axhës tim....

KURBETÇINJTË FILLUAN NISMËN PËR REPUBLIKËN E KOSOVËS

Vit pas viti e kohë pas kohe, me të shpërthyer demonstratat e vitit 1981,

shqiptarët në kurbet, veçmas në Zvicër e Gjermani, në Belgjikë e Suedi, në Austri e Danimarkë, në Holandë e Amerikë, nisën veprimtarinë për Republikën e Kosovës, e që ishte një “luftë” me Jugosllavinë. Organizuan konferenca e protesta kundër dhunës...

Kërkesa për Republikë të Kosovës ishte ideali ynë dhe i tyre, ndërsa bashkimi me Shqipërinë ishte një ëndërr që ndodhej në zemrat e shumëkujt, edhe pse askush nuk kishte guxim in ta bënte publike atë. Në këtë mënyrë, lindën shumë ide dhe u intensifikua lufta politike e sensibilizimit të opinionit dhe, para së gjithash, të kuptohej propaganda shqiptare kundër Serbisë dhe Jugosllavisë drejt dhe arsyeshëm.

Shtetet: Gjermania, Zvicra, SHBA-atë, Anglia e Belgjika, por edhe të tjerë, e kuptuan kërkesën e shqiptarëve të Kosovës dhe ata ua krijuan mundësitë që shqiptarët të mund të punojnë lirshëm për atdheun e tyre.

MIRUPAFSHIM NË KOSOVËN E LIRË!

Kohë pas kohe dhe ditë pas dite lindi edhe fjalia: “Mirupafshim në Kosovën e lirë!”. Kjo fjali u bë e përditshme në fjalorin tonë politik e praktik.

Madje, me këtë titull u kënduan edhe këngë nga këngëtarët tanë... Por, tashmë dihej se Kosova nuk do e fitonte shtetin pa luftë. Do të duhej t’i kthehej tyta Serbisë për ta fituar lirinë, e nga liria të bëhej shteti.

Andaj, kurbetçinjtë filluan grumbullimin e parave që të blinin armatim kundër Serbisë. U krijua fondi “3 për qind”, u krijua fondi “Vendlindja thërret”, u krijuan fonde të tjerë, qëllimi i të cilëve ishte grumbullimi i parave për armatim dhe nevoja logjistike.

Shqiptarët kurbetçinj e bënë këtë akt madhor, duke treguar solidaritet të madh në çdo aspekt kombëtar dhe duke i dalë zot Kosovës që të çlirohet sa më parë. Shumë prej tyre erdhën edhe vetë në luftë, prej të cilëve disa edhe u flijuan.

Por, edhe pasi Kosova u çlirua, ikja për në Perëndim nuk u ndal kurrë! Madje, as në ditët e sotme...

Sokol Murturi

“E dhunuan vajzën time dhe i gërvishtën kryqin në gjoks!”

Nga skenat trishtuese, e që i kishte parë me rastin e dhunimeve në disa shtëpi ku qëndronin paramilitarët, gruas së cilës i janë dhunuar vajza dhe nusja, nuk i punonte logjika. Nuk kishte koncentrim dhe dukej e hutuar... Ajo nuk e dinte as mbiemrin e vet, për të cilin flasin disa gra të tjera në “Kampin Italian 2”, në Kukës. Gruaja nga Mitrovica, që di se në Bërnice të Prishtinës kanë ndodhur dhunime, thotë se, gjatë rrugës për në Prishtinë, janë ndarë gratë dhe vajzat dhe janë mbajtur nëpër shtëpi ku kanë qëndruar paramilitarët.

RRËFIMI I PARË LOKES HASIME IA DHUNOJNË VAJZËN DHE RENË!

Dielli i fortë i fundmajit dhe kodrat e larta rreth Kukësit, u bëjnë roje dhjetëra kampeve nga bota solidare, tendat e të cilave duken si kërpudha.

Djalit, të cilit i kishte vdekur babai, Ademi, në Kukës më 16 prill 1999, po atë natë që kishte arritur atje, pas dëbimit nga shtëpia e vet, nis rrëfimin për gruan “e luajtur”, së cilës serbët ia kishin ndalë nusen dhe vajzën, me të kaluar Prizrenin në rrugë për në Shqipëri.

“Këtu është tenda e plakës, fytyra e së cilës është e infektuar, pas ecjeve të gjata dhe të mundimshme, deri në afërsi të Qafës së Morinit dhe të kthyer përsëri në Prizren, me turmën e madhe të femrave, në mesin e të cilave serbët kanë vrarë një plakë dhe

dy gra të tjera, pasi nuk kanë mundur ta përballojnë ecjen”, tregon djali, derisa na shpie te kampi i gruas që i mungojnë vajza dhe nusja.

Futemi në tendë, pa pasur nevojë të pyesim, sepse tashmë fryma e kohës i ka bërë të gjithë vëllezër e motra, në këtë kohë lufte...

“Ejani loke, na i kanë ndryshuar shtëpitë, a po i sheh?!”, shprehë mirëseardhje plaka, në pritje të ndonjë lajmi dhe nis të qajë, duke ma shikuar bexhin në gjoks, e bindur se do ta pyesim për dhunimet dhe zhdukjet e njerëzve...

Si quresh loke? - e nisi bisedën me plakën në tendë të kampit në Kukës?

- Hasime.

Po mbiemrin, loke?

- Hiç s’di se çka po bëhet loke, s’kam pasur kurrë!”

Nja gjashtë a shtatë të rinj, pranë derës së tendës së saj, fillojnë të qeshin. Plaka shihej se s’ishte mirë nga vuajtjet dhe

brengat për fatin e vajzës dhe nuses, duke mos ditur se çka është mbiemri, pas gati 70 vjet jetë.

Çka ka ndodhur me juve, loke?

- Na kanë quar fshat më fshat, loke, pasi që e kemi braktisur fshatin tonë në rrethin e Prizrenit, duke na grumbulluar në mesin e një balte, ku na kanë pyetur ku i kemi burrat dhe djemtë dhe pse ata nuk janë me ne, e duke na akuzuar se jemi UÇK. Një plakë e kanë vrarë aty, mbi baltë, meqë mbet e fundit nga turma, duke refuzuar të vinte me ne. I mungonte forca të vazhdonte tutje. Na kanë dërguar në një fshat në drejtim të kundërt dhe na kanë thënë sonte do të flini këtu, të shpërndara nëpër shtëpi dhe “do t’u ruajmë ne, serbët”, në pamundësi të vazhdohet rruga nga prania e UÇK-së në terren. E, nesër do të niseni për në Shqipëri.

Na kanë vendosur nëpër dhomat e shtëpive, kurse serbët i kanë zënë korridorët. Thoshin se po na ruanin nga bom-

bardimi i NATO-s.

Kah mesnata kanë ardhur pesë paramilitarë dhe kanë kërkuar të bisedojnë me mua, renë dhe vajzën time. Me serbë ishte edhe një rom, që përkthente.

“Ty po të thonë me ndenjuri këtu”, tha romi.

Ngrihuni në këmbë ti dhe ti! Dhe, i morën me vete loka! Vajza m'u hodh në qafë dhe më tha:

“Nënë, ti për neve mos u merrni edhe nëse na vrasin!”.

Romi ndërhyri:

“Jo bre, jo, kurrkush nuk do u vret! Mos ki frikë plakë, veç kanë me i marrë në pyetje diçka për UÇK-në dhe kanë me i lëshua menjëherë”.

Shpresoja të dilte ashtu, por kush u besonte fjalëve të tij, që ishte në shërbim të serbëve.

Mbeta e habitur dhe pa fjalë. Vajza dhe nusja u nisën para serbëve, ndërsa në afërsi të shtëpisë shkreheshin rafal automatikësh kurrë pa u ndalur... Mendova

se i vranë, por asnjë britmë nuk dëgjohej. Më vjen rëndë të flasë çka ka ndodhur aty... Besoj se e merrni me mend... Atë natë është folur se janë marrë 12 femra. Ndoshta ka pasur edhe më shumë se ka mundur që para nesh kanë marrë edhe të tjera.

Vajzën dhe nusen time i kanë sjellë në dhomën time kah ora tre pas mesnate dhe i kanë përplasur në dhomë, duke u larguar të qeshur dhe të kënaqur me dhunën që e bërë mbi to.

Qanin në heshtje, sepse kishin plagë në fytyra e trup. I kishin kafshuar në qafë, ndërsa vajzës ia kishin fiksuar cigaren në kofshën e këmbës së zhveshur dhe ia kishin gërvishur kryqin në gjoks. I kishin thënë se do merr besimin e Sveti Savës! Kryqin ia kishin gërvishur me maje të thikës! Të nesërmen na kanë nisur për në Shqipëri. Afër kufirit, grupi tjetër i serbëve, na kanë kthyer për në Prizren. Na thanë është mbyllur kufiri me Shqipërinë. Na kanë ndalë përsëri në një fshat dhe i kanë marrë

edhe do femra tjera. Shumicën e tyre i kanë rrahur, sepse nuk kanë pranuar t'i zbatojnë urdhrat e tyre...

Na kanë mbajtur në një lagje ku kishte serbë që po qëndronin nëpër shtëpi, të veshur me uniforma. Atë natë, për çudi, na kanë sjellë bukë, ndërsa fëmijëve u kanë dhënë edhe qumësht, që kishin plaçkitur nëpër depot dhe shitoret shqiptare. Të nesërmen përsëri na kanë nisur për në Shqipëri. Na kanë quar deri te kufiri, ndërkohë vajzën dhe nusen i kanë kthyer mbrapa, duke i marrë me vete.

Po çmendem loka nga frika se çka u kanë bërë! Çdo ditë po pres te dera e kampit se kur do të vijmë...

Këta të kampit më kanë quar deri të kufiri, për të parë se mos janë ndokund. Por, nuk janë askund! Kanë mbetur në duart e xhelatëve, katilëve! Dhe, shpresa se do të takohem me vajzën dhe nusen më ka humbur. I vrasin që të mos dihet se çka kanë bërë me to”, përfundon plaka rrëfimin me lot në sy.

RRËFIMI I DYTË NË BËRNICË TË PRISHTINËS DHUNUAN DHE RRAHËN FEMRA TË REJA!

“Në Mitrovicë nuk kishte asnjë mundësi të jetohej”, nis rrëfimin gruaja 39 vjeçe, në kampin “Stankovc 1”, më 28 prill 1999 dhe vazhdon:

“U nisëm drejt Prishtinës, me shpresë se do të vazhdonim më tej udhëtimin për në Maqedoni, apo, së paku, do vendoseshim në Prishtinë.

Ishim gjashtë vetura në një kolonë. Disa ushtarë dhe paramilitarë na kanë ndalur në afërsi të stacionit të autobusëve. Isha me bashkëshortin, djalin dhe me vajzën e kumatit, e në veturë kishim vetëm gjërat më elementare.

Burrit tim i kanë kërkuar deviza. Nëse nuk u jepnim, na e merrnin djalin, ndoshta edhe mua. Të gjithëve në kolonë u kërkuar nga tre minj DM. Pa i dhënë ato deviza nuk kishim mundësi të vazhdonim tutje...

“Nëse jeni pa deviza, mund të shkoni vetëm në UÇK!”, na thanë.

Burri im u tha se na i kanë marrë gjatë rrugës, por njëri prej tyre e qëlloi me shuplakë për tonin e rritur, e një tjetër hapi derën e veturës dhe më nxori jashtë, gjoja për ta bastisur veturën.

“Do të vini pas nesh!”, na tha dhe e mbylli derën e veturës.

Tri vetura u detyruam të shkojmë pas tyre, të tjerat i lëshuan, pasi u dhanë nga një mijë DM. Na kanë ndalur në fshatin Bërnice. Më pastaj, nga rruga lokale e fshatit na futën në një rrugicë të ngushtë.

Në atë rrugicë ishte një shtëpi, mbushur paramilitarë, shumica e të cilëve në krahë kishin shqiponjat e bardha...

Burrat i ndanë nga femrat menjëherë dhe ashtu duket se kishin vepruar edhe para nesh. Burrave u dhanë dru e shqelma dhe kur i rrihnin, ndihej britma e tyre.

Neve, grave, na kanë dërguar në një shtëpi tjetër, gjoja për të na kontrolluar.

Na thanë: “Zhvishuni, do t'u bastisim edhe nën lëkurë!”.

“Unë nuk kam asgjë me vete, pos këto pak para që po i ruaj për bukë!”.

“Ku i ke të tjerat? Pse nuk i nxore më herët?!” më tha me një kërcënim.

Por, as që e tremba syrin. Më shumë kisha frikë për djalin dhe burrin, sepse burri është tepër nervoz. Mendja më shkonte se burrin do e vrasin. Kur u hap dera përballë nesh, në dhomën përballë pash shumë femra të zhveshura. Mund të ishin dhjetë sosh... U trishtova shumë, sepse mendja më shkoi se do të pësonim edhe ne sikur ato... Na i kanë këputur pullat e xhakatës dhe, duke na i mbajtur thikat nën mjekër, na kanë zhveshur të gjithëve, pra katër gra e një vajzë sa ishim. Na kanë lënë pa rroba në trup dhe na kanë detyruar të ulemi në do ulëse druri.

Provokimet ishin shumë të rënda dhe të padurueshme.

Me ironi na preknin në pjesë të trupit, duke na thënë se do na dhunonin, kurse për burrat që i kishin ndalur thoshin se do i vrasin në mbrëmje.

Na thanë: “A doni t'i pyesni femrat tjera se çka i ka gjetur? Këtu

është Serbia!”.

Por, për habinë tonë, pas një kohe na thanë të vishemi dhe të dalim jashtë sa më shpejt.

Kur hymë në veturë, u nisëm për në Prishtinë. Në Prishtinë kuptuam se njëri nga ngasësit e veturave të grupit tonë i kishte dhënë shtatë mijë DM, me kusht që të na lironin të gjithëve.

Pra, ai që i dha paratë është shpëtimtari ynë. Ia kemi borxh jetën. Përndryshe do na dhunonin apo do na vrisnin.

Atë natë kemi fjetur në Prishtinë. Dhe, duke i shfrytëzuar mundësitë e fundit, kemi arritur me shumë mundime të kalojmë në Maqedoni.

Por, skenat e femrave të zhveshura në Bërnice dhe lotët e tyre, nuk më hiqen kurrë nga mendja”, thotë 39-vjeçarja, nga Mitrovica.

Sokol Murturi

Pse burri im më thërret në emrin e dashnores?!

U dashurova atëherë kur dashuria ishte tabu. Të shumtë ishin ata që e kundërshtonin lidhjen tonë. Së fundi, edhe ia arritën, na ndanë kur ne duheshim më së shumti...

I ndiqja mësimet në shkollën e mesme të Glogovcit, Drenasit të sotëm. Atje i kisha dajallarët, ndërsa unë jetoja në një fshat goxha larg Drenasit. Shumë shpejt rashë në dashuri me një djalë. Ditët kalonin e unë gjithnjë e më shumë po e dëshiroja. Ajo ëndërr imja, që më mundonte një kohë të gjatë, u bë realitet: ne filluam të takoheshim, ani pas fshehurazi. Ndoshta mu kjo na shtynte ta donim edhe më shumë njëri-tjetrin. Por, kjo nuk zgjati shumë, sepse njerëzit filluan të

pëshpëritnin për ne.

E, gjendja jonë u bë edhe më e rëndë kur këtë e kuptuan dajallarët...

Dhe, kishin marrë vendim të prerë: t'u tregonin prindërve të mi. E, mu ai vendim bëri që t'më ndalnin nga shkolla...

Më kot u mundova ta mohoja lidhjen tonë, por pa sukses. Dhe, u detyrova t'ua thosha të vërtetën e le të del ku të del.

SI MË NDANË NGA I DASHURI?

U ndamë pa pasur rrugëdalje tjetër. Mua më ndalën në shtëpi dhe kurrë më atë nuk e pashë.

Pas disa vjetësh mua më martuan diku tjetër. Se unë nuk e doja burrin kjo hetohej nga shumëkush. Por, nuk e kuptoja pse ai nuk më thërriste në emrin tim, por me emrin Vera. Pra, me një emër tjetër! Më pas bëhej nervoz dhe më kërkonte falje.

Një natë më tregoi atë histori. Më tha se e kishte dashur një vajzë, e cila ishte martuar diku tjetër. Ajo quhej Vera. Por, e arsyetoja, sepse edhe mua shpesh më vinte në gojë emri i ish-të dashurit tim, e që përmbahe-sha...

Të dy bënim një jetë të dhunshme: ai duke menduar për Verën e unë për dikë tjetër...

Pas dy vjetësh linda djalë, të cilin e pagëzuam Shpëtim, simbolikisht se do e shpëtonte martesën tonë.

Dhe, erdhi koha e luftës. Në fshatin tonë erdhën shumë refugjatë. Në mesin e tyre edhe ish-i im. U shtanga kur e pash. Qava shumë, sepse më ktheu me mendje e shpirt dhjetë vjet prapa...

Ai qëndroi dy muaj në lagjen tonë. Edhe pse e dija se ai tash në atë lagje rrinte që t'më shihte mua, ishte e kotë: tashmë isha e tjetërkujt.

PËRQAFIMI I PAHARRUAR

Një pasdite, kur krismat e gjuajtjeve serbe dëgjoheshin në tërë fshatin, e secili mendohej ta strehonte veten, atë e pash në oborrin tonë. Ma bëri me shenjë që të shkoja në drejtim të shtregës së kashtës. Dësh u çmenda: frikësohesha mos e shihte kush nga anëtarët e familjes.

Por, kur erdhi pas shtregës, nuk u përmbajta, iu hodha në përqaftim...

E, kur lufta përfundoi, më nuk e pash. Përsëri m'u desh të jetoja si dikur, duke përfytyruar fytyrën e tij dhe atë përqaftim që nuk harrohet dot...

Sh. K.

*Brendi i ardhshëm
që do ta pushtojë botën!*

Flet maturantja që e humbi virgjërinë...

Më dukej vetja sikur ecja nëpër re dhe nuk doja të humbja asnjë sekondë të kënaqësisë që na i dhuronte të gjithëve mbrëmja e maturës, e organizuar në një lokal të madh hotelier buzë rrugës Prishtinë-Mitrovicë.

Isha e veshur me një fustan të kaltër me prerje vertikale, e rregulluar dhe e parfumosur enkas për atë natë...

Isha e lumtur dhe nuk i ngjasoja vetes sime atë natë... Gjithçka më dukej bukur, dehëse... Sikur nuk isha e vetëdijshme se ç'bëja kur vallëzoja me shokë, profesorë, kamerierë... Por, njëri nga kamerierët që më i shkathtë dhe diti të depërtojë në mendjen time dhe me dinakëri e shfrytëzoi "dehjen" time...

ISHA "E DEHUR" NGA KËNAQËSIA QË PËRJETOJA

Në fakt, nuk isha e dehur, sepse nuk kisha pirë. Por, isha e dehur nga atmosfera, kënaqësia që përjetoja... Kurrë s'kisha pasur lidhje me asnjë mashkull deri atë natë, edhe pse gjatë shkollimit të mesëm më vardiseshin meshkujt.

Dhe, diçka e tillë nuk më ka ndodhur asnjëherë në jetë: nuk mund t'i kontrolloja sjelljet dhe veprimet e mia...

"A mund të vallëzosh me mua?", ma tha kamerieri, i cili, ndonëse ishte në orarin e tij të punës, nuk dëshironte ta humbiste shansin për të vallëzuar me mua.

Më pëlqeu që në shikim të parë. Nuk kishte më shumë se 30 vjet. Dhe, nuk u hamenda shumë e pranova. Më tha se që nga fillimi më kishte shikuar mua. E unë, si me tallje i thashë: "Si është e mundur që në atë tollovi, në gjithë atë grumbull femrash të bukura, të më shihje vetëm mua?!". "Kur të pashë, i thashë vetes, e gjeta femrën ideale", ma ktheu ai.

Por, dua të pranoj faktin se ai që më vardisej në ato çaste e kishte gjetur pikën time të dobët: atë natë isha shumë e eksituar... Nuk mund të ndalesha së kënaquri kur e dija se të nesërmen do të ndodhesha në shtëpi e vetme, mes mureve, pa dalje në qytet, sepse nuk më linin prindërit të dilja

pa ndonjë arsye të madhe...

Më frikësonte vetëm një gjë: s'kisha dashuruar kurrë dhe më dridhej trupi. Dhe, gjithë ai pështjellim ndjenjash më sillej nëpër kokë derisa vallëzoja me kamerierin që më buzëqeshte në çdo sekondë dhe herë-herë edhe më "ngacmonte" me ndonjë fjalë...

Po më pëlqen shumë, më tha, derisa ma bëri me kokë që të largoheshim nga turma dhe të shkoja pas tij...

LAKURIQ NË NJË DHOMË TË NGUSHTË...

E di se kur "më doli kllapia", e pashë vetën lakuriq në një dhomë të ngushtë, e ku pranë meje flinte ai, ai që më bëri të dashurohesha në të që në shikim të parë... Të nesërmen, kur u kthjella mirë, m'u kujtua se si kishim hyrë në atë dhomë... se si ai e kishte mbyllur derën ngadalë që të mos dëgjohej krisma e saj, se si e kishte rrotulluar çelësin ngadalë, se si më kishte hedhur menjëherë në shtrat, se si më kishte hipur sipëri, se si m'i kishte zhveshur rrobat, se si më...

Mu kujtua edhe një gjë, e që, fatkeqësisht, nga ajo natë më nuk isha e virgjër...

Andaj, edhe pse kanë kaluar disa vjet, edhe tash i urrej mbrëmjet e maturës, sepse ndonjëra nga maturantet mund të veprojnë njësoj si unë atëherë...

D. H.

Adresa: Rr. Eduard Mano, Kopshti Zoologjik 1001 Tiranë, Shqipëri
Tel: +355 69 258 8889 ; **Web:** www.unikhotel.al; **Email:** info@unikhotel.al

Kreu fakultetin për financa, punon shofere autobusi!

Një histori e rrallë dhe shumë e veçantë kjo e Teutës, shqiptares së Kosovës, e që ka thyer barrierat dhe stereotipet gjinore, për të përbushur dëshirën dhe pasionin e saj.

Teuta që në moshë të re kishte shprehur dëshirën e madhe për t'u bërë shofere, por nuk kishte menduar se do arrinte të përvetësonte kategorinë "D" të mjeteve rrugore dhe një ditë do të punonte shofere autobusi. Teuta, e lindur dhe rritur në Ferizaj, ku edhe kreu shkollën fillore dhe të mesme, për të vazhduar më pas

studimet në Universitetin e Prishtinës, i është bashkuar shumë shqiptarëve të tjerë, e që kanë shkuar në emigrim dhe kanë bërë punë nga më të ndryshmet, disa për pasion e disa për të siguruar jetesën.

PSE JANË TË RRALLA FEMRAT SHOFERE AUTOBUSI?

Rrallë gjejmë një vajzë të punojë shofere autobusi. E, një nga to është Teuta Helshani, e cila drejton autobusin përreth qendrës së St. Gallenit në Zvicër.

"Jam e lindur në Ferizaj, në vitin 1990, ku edhe e kam kryer shkollën fillore dhe të mesme, për të vazhduar, pastaj, me studime në Universitetin "Hasan Prishtina" në Prishtinë, në Fakultetin Ekonomik, Departamenti "Banka, Financa dhe Kontabilitet", thotë ajo

dhe vazhdon:

"Pas përfundimit të studimeve nuk pata fatin që profesionin tim ta ushtroj në vendlindje. Dhe, pas kurorëzimit të dashurisë me martesë në vitin 2013, vazhdova jetën pranë bashkëshortit tim në Zvicër".

A KA SHOFERE DHE KONDUKTORE EDHE NË KOSOVË?

Sidoqoftë, shofere autobusi punon edhe një femër në Trafikun Urban të Prishtinës, të cilën, herë-herë, na ka rënë ta shohim në autobusin numër 4, e që qarkullon nëpër qytet deri te pishina e Gërmisë.

Por, edhe dy femra punojnë konduktore po në të njëjtën firmë, e që është profesion shumë i rrallë te ne, shqiptarët.

Ishalla veç prej Marevci nuk janë!

Në shtetin tonë të gjithë janë të njëjtë. Dallojnë vetëm në shkronja. Prandaj, edhe baltës dikush i thotë baltë e dikush lloç. E, fjala është për të njëjtën gjë...

Sa dallon te ne, në Kosovë, politika e spektrit politik pozitë-opozitë? Dallon pak, për të mos thënë fare. Dallojnë vetëm fjalët derisa të vijnë në pushtet dhe, më pas, problemi mbetet i njëjtë sikur ka qenë, do të thotë nuk zgjidhet, por fjalët ndryshojnë...

JO BALTA PO LLOÇI!

E, nëse dikush s'e ka të qartë, po e ilustrim me një shembull: Kishte shkuar një djalë në klasë të parë. Por, nuk kishte treguar fare interesim për mësim. Dhe, kur mësuesi i thotë të lexojë, kur hasi në fjalën balta, ai tha lloçi!

E, kështu janë edhe disa nga liderët e partive tona politike. Leximin dhe interpretimin e bëjnë ndryshe, por problemin nuk e zgjidhin kurrë. Si balta e atij fëmije. Në daç baltë e në daç lloç, njëjtë është...

KUR SHKRIMTARI ZIHET NGUSHTË...

Jepej një dorë nuse dhe, meqë i atij rrethi miqësor ishte shkrimtari për fëmijë, Vehbi Kikaj, e kishin caktuar mesit, për ta nderuar. Vehbiu i refuzon fillimisht, sepse nuk dëshironte të merrej me atë punë. Por, dikur e kuptoi se vetëm atij i ishte besuar mesitnia, sepse puna, sipas tyre, ishte e kryer. Në sofër Vehbiut i servojnë petulla, që ishte shenjë se është koha të jepej "dora". Por, Vehbiu, duke menduar se puna ishte e kryer, nuk fliste gjë. Një plak, kur pa se mesiti nuk fliste, e hapë muhabetin: "Prej nga na janë miqtë e rinj që po i bëjmë sot?", i drejtohet Vehbiut. Priti plaku përgjigje, por Vehbiu nuk foli dot. Plaku, për të mos prish punë, u përgjigj vetë: "More, le të jenë kah do qoftë, veç ishalla të mos jenë nga

Marevci!"

Njëri, më i ri, tha:

"Tybe, bash prej Marevci janë...".

Por, plaku, për ta zbutur situatën, tha:

"A ende jetojnë në Marevc apo kanë ardhur në Prishtinë?"

"Tash janë Prishtinë", i përgjigjet ai që foli pak më parë.

"Eh, këta që kanë ardhur në Prishtinë tash janë më ndryshe...", foli plaku për t'i vënë kapak këtij muhabeti.

NJERIU QË I KISHTE VRARË 99 VETË...

Njëri i kishte vrarë 99 vetë dhe i kishin thënë të mbillte shalqi rreth rrugë dhe kush të kalojë t'i jepte falas.

Një ditë, njëri vraponte në drejtim të arës me shalqi. E, ky që lante mëkate turret me një shalqi në dorë për t'ia dhënë.

"Çka po ngutesh, he burrë?", i tha.

"Po e japin një dorë nuse e po ngutem që t'u prish punë", ia kthen ai.

I zoti i arës me shalqi, i tha:

"Jo, s'do lejoj të prishësh punë!"

Dhe, nxjerr pushkën nga kolibja dhe e vret. Tha: "99 i kam vrarë e tash le të bëhen 100!"

S. Murturi

Veç në hu gardhi *s'kam dëshirë t'më ngulin!*

Tre të burgosur po bisedonin në dhomën e burgut. Njëri prej tyre sapo ishte kthyer nga gjykata ku kishte marrë shqiptimin - dënim me vdekje...
“Çka u bë? A shpëtova?”, e pyetën shokët shokun, i cili sa qe kthyer nga gjykata në dhomën e burgut.
“Jo more, nuk shpëtova. Më dënuan me vdekje!”
“Aiii, sa keq paskan bërë! Si ashtu ore?!”.
“Por, ka edhe më keq!”, ua ktheu ai.
“Çka mund të ketë më keq?!”, pyetën të burgosurit shokun e tyre.
“Do të ishte edhe më keq sikur t'më vrisnin me plumb!”
Shokët iu ofruan edhe më afër dhe, duke tundur kokat para tij, në shenjë pohimi, i thanë:

“Po, edhe më keq do të ishte!”
“E, nëse më ngulin në hu gardhi edhe më keq do të ishte!”, flet ai.
“E, si po të bien në mend, o burrë, gjithë këto fjalë, kur ti sapo je dënuar dhe po të punon koka si ora sergisuf?!”, i thanë ata.
“Edhe juve, kur të dënoheni, do u punojë mendja si mua! E, sa të jeni të padënuar nuk ka nevojë t'u punojë truri më mirë se që jeni tash...”, ua ktheu ai.

PSE PO E MBANI FSHEHTË TË VDEKURIN?!

Shkon një burrë për krye-shëndosh në një fshat. Posa hyn në odë, ulet në krye të vendit dhe i shprehë ngushëllime burrit në ballë të oxhakut:

“Zoti u lashtë shëndosh për Hajdarin! Burri që ishte! Nuk ka pasur me të!”, u thotë ai.
Burri, e që ishte në ballë të oxhakut, i thotë:
“Hajdari është ky, afër meje...”, i thotë.
“Oh, bre, Zoti u lashtë shëndosh për Jasharin, se e paskam marr vesh gabim. Ka qenë burrë i burrave...”, thotë tutje.
E, njeriu në ballë të oxhakut, ia kthen:
“Nuk ka vdekur as Jashari, këtu pari është diku...”.
Atëherë mysafiri, i zënë ngushtë, ia kthen:
“Po kush hamamin ka vdekur, pra? Dikush e ka hangar këtu, por s'po di kush?!”.
S. Murturi

PARA

PAS

20 SEANCA

-13 KG

Qendrat e dobësimit 'Shkenda Dubova' janë ndër bizneset më të suksesshme të vitit. Duke filluar me një degë të vetme në Prishtinë, biznesi i Shkendës sharmante, ka kaluar kufijtë kosovar. Tani, qendrat e dobësimit gjenden edhe në Shqipëri, Gjermani dhe Zvicër, e njëkohësisht pritet që të hapen edhe nëpër vende të tjera të botës.

Gjithsesi, suksesi i tillë vjen si rezultat i punës së palodhshme të Shkendës dhe stafit të saj, mirëpo edhe i shumë storjeve të suksessit, të qindra klientëve të kënaqur.

Kush thotë që një femër nuk është e denjë për biznes?

Shkenda Dubova e dëshmon të kundërtën, duke qenë shembulli më i mirë i femrës kosovare të suksesshme.

Shumë mund të pyesin se si ndodhë i gjithë procesi i dobësimit tek këto qendra, me rezultate kaq

të dukshme tek klientët? Çdo klient fillon me seancat e shkrirjes së dhjamit, përmes aparaturave më moderne, që janë në përputhje edhe me standardet evropiane të teknologjisë së dobësimit.

Kështu, klienti së pari i nënshtrohet një analize trupore, ku përcaktohen: masa dhjamore, masa hidrike, masa muskulore dhe skeletore, si dhe metabolizmi. Si rezultat i kësaj terapie, klienti humbet 5-8 kg në 10 seanca të plota dobësimi, me një reduktim të perimetrit deri në 10 cm, për vetëm 10 seanca.

I gjithë ky proces ndodhë falë këtyre aparaturave, karakteristikat e të cilave do t'i shohim në vijim:

- Perfect Body-Tunnel Sauna - Është një aparaturë e teknologjisë së fundit, dhe rezultat i një projekti të gjatë kërkimor, efikasiteti i së cilës është verifikuar shkencërisht në të gjitha aspektet mjekësore e teknike, pa efekte anësore, e po ashtu, edhe kuruese për shumë sëmundje. Kjo aparaturë funksionon duke aktivizuar molekulat e ujit, që përmirësojnë thithjen e oksigjenit, qarkullimin e gjakut dhe nxisin metabolizmin. Rrezet infra të kuqe të afërta dhe të largëta, kombinohen për të depërtuar në indet e lëkurës deri në 30% (6 mm nën epiderme), duke shpërbë grumbullimin e yndyrës të lokalizuar në bark, vithe dhe kofshe. Në mjekësi, IR përdoren për shërimin e shumë sëmundjeve si: sëmundjet reumatike, sëmundjet degenerative të nyjeve, gjendjet postraumatike (kryesisht sportistët), inflamacionet e hapësirave paranazale etj.
- Body Shape-Kabina e Shtrirë - Një tjetër pajisje që sjellë benefite të jashtëzakonshme për shëndetin, e në veçanti në humbje të peshës. Kjo aparaturë realizon një funksion të rëndësishëm në relaksim dhe detoksifikimin e tyre, duke larguar toksinat dhe acidin laktik. Benefitet kryesore të kësaj aparature janë:

- Riaktivizon metabolizmin dhe ndihmon në eliminimin e shtresave të tepërta dhjamore, duke eliminuar kilogramët, dhe duke ofruar rimodelimin e formës trupore;
- Lehtëson dhimbjet nga patologji të ndryshme, si dhembjen e kurrizit, nervit ishiatik, artritin, reumatizmin;
- Rritë qarkullimin e gjakut duke furnizuar kështu indet dhe çdo pjesë të trupit, me elemente ushqyese;
- Tonifikim i thellë;
- Përmirëson shëndetin e zemrës dhe ulë stresin;
- Përmirëson sistemin nervor;
- Zhdukë në mënyrë të ndjeshme celulitin duke eliminuar shtresat dhjamore;
- Ngadalëson efektin e plakjes, duke përmirësuar dukshëm elasticitetin dhe butësinë e lëkurës;
- Përmirësim i dukshëm i drenimit të toksinave dhe i lëngjeve;
- Detoksifikim i organizmit, rritje e forcës dhe fleksibilitetit;
- Lehtëson gjendjen e depresionit;
- Efekt analgjik;
- Lehtëson dhimbjen dhe përmirëson lëvizjet te personat që kanë sëmundje reumatike, etj.

• Sauna Tradicionale nga Druri i Pishës - Është aparaturë ku përmes efektit termik të nxehtësisë, ndihmon në eliminim e shtresave dhjamore dhe humbjen e peshës. Disa nga benefitet e saunës me nxehtësi janë:

- Detoksifikim;
- Përmirëson qarkullimin e gjakut dhe ulë tensionin arterial;
- Humbje të peshës;
- Eliminon celulitin edhe nga zonat më delikate;
- Relaksim muskolor, etj.

• Pajisja e Dobësimit Intensiv (Ultra Sonik) - Kjo pajisje funksionon përmes valëve sonike të frekuencës 40000Hz, të gjeneruar nga sonda. Pasi valët hyjnë në trupin e njeriut, gjenerohet efekt intensiv goditës në qelizat dhjamore, si dhe lëvizje ndërmjet qelizave dhjamore, të cilat në mënyrë efektive djegin energji, dhe kështu ndodhë tkurja e qelizave dhjamore. Ndërkohë, vibrimi i valëve sonike, shkakton ndikim intensiv midis qelizave, të cilat shpërthejnë menjëherë, duke zvogëluar numrin e qelizave yndyrore dhe arrijnë efektin e heqjes së dhjamit.

• Elektrostimulorët Muscular - Ky është procesi i fundit që bëhet gjatë një seance. Është një proces shumë i rëndësishëm, përderisa jeni duke shkrirë dhjamin, përmes elektrostimulimit, tonifikohet trupi, nuk e lë të varet dhe të qullët trupi, si dhe stimulohen muskujt dhe ngushtohet perimetri.

Pse të gjithë i mbajnë sytë kah unë, vejusha?!

“Në qoftë se ekziston femër në botë të ketë vuajtur shpirtërisht si unë, atëherë ajo do të ketë përfunduar në psikiatri”, tha Shkëndija, 40 vjeçe, nga Ferizaj.

SI FILLOVA TË DAL NGA “UDHA E ZOTIT”?

“Ishte hera e parë që në vitin e fundit të shkollës së mesme po më rroknin do farë dridhjes të çuditshme, e që nuk më kishin goditur asnjëherë tjetër. I thosha vetes se isha ende tepër e re, për të mos thënë fare e pamësuar dhe tej mase e frikësuar të nisja dashuriçkat e moshës që i takoja, edhe pse shoqet e mia nuk e qanin kokën për gjëra të tilla.

Dhe, që në këtë kohë, fillova të dal pak nga ajo “udha e Zotit” dhe këtë devijim timin lozonjar e vërejtën menjëherë vëllezërit e

mi, të cilët më ndalën të dilja nga shtëpia pa i pyetur paraprakisht se kah do ta thyeja qafën.

Për këtë arsye, edhe humba besimin e tyre për të vazhduar shkollimin më tutje, pra studimet në Prishtinë, e që ishte një goditje e rëndë për mua dhe e para në jetën time.

SHOQET E MIA ME TË DASHUR, UNË ME GISHTA NË GOJË...

Dhe, deri në moshën 21 vjeçe jeta ime ishte e njëjtë: e zymtë dhe krejtësisht

monotone, edhe pse kohëve të fundit kisha dal nga pak nga shtëpia, por nuk kisha njohur askënd.

E, në anën tjetër, të gjitha shoqet e mia kishin gjetur të dashurit e tyre, madje ishin dashuruar edhe nga dy a tri herë, e unë as që merrja vesh gjë nga dashuria.

Nëna shpesh ma përmendte martesën, por nuk e dinte se ku do më jepnin vëllezërit. Pas një kohe, njëra nga motrat e martuara më propozoi fejesë me një djalë që bashkëshorti i saj e kishte të afërm. Por, dola me të dhe nuk më pëlqeu...

Po atë verë, për çudi, pa menduar gjatë, u fejova me një shok të vëllait tim, i cili ishte

djalë me fakultet të kryer dhe pasuri të madhe në një fshat të komunës së Rahovecit, të cilit nuk dua t'ia përmend emrin, sepse tash më neverit. Për çudi, më pëlqeu që në takimin e parë. I tregova se nuk kam pasur lidhje me askënd, kështu që ai të flinte rehat. Dasma u bë një të diel me shi, erë dhe bubullimë.

SHKO MILI LOPËT OSE THYEJE QAFËN!

Dhe, pika e vlimit tim ndodhi pas një jave martesë, kur më thanë të shkoja në ahur dhe t'i milja lopët...

E, ku dija unë t'i milja lopët?

Kundërshtova para të gjithëve. E, në atë moment, burri më ra shuplakë! Më pas grushtimet e tij pasuan edhe në dhomën e fjetjes...

Por, që nga ajo ditë, edhe pse bëra jetë me të një vit, mezi prisja të gjeja rastin që t'i jepnim fund martesës dhe të mos rrija asnjë ditë në atë shtëpi.

TË GJITHË MË THËRRASIN VEJUSHË!

Jeta si vejushë ishte edhe më e rëndë se ajo kur rrija e mbyllur para martese në shtëpi. Tashmë nuk më pengonte askush të dilja, por sa herë që dilja në rrugë më bëhej se të tjerët flisnin vetëm për mua... Dhe, dita-ditës e ndjeja mungesën e një mashkulli, sepse veç isha mësuar të flija me dikë. Dhe, sa herë që dilja në qytetin tonë, veç sa dëshpëroheshja, sepse shumëkush mendohej t'më qonte në shtrat, qoftë edhe për një natë.

Por, në pranverën e vitit tjetër u njoha me një burrë që i kishte 33 vjet, me të cilin ramë dakord të martoheshim, meqë edhe ai kishte qenë i martuar një herë.

Me t'u martuar për së dyti, u dhashë shqelm gjithë atyre meshkujve që më ndiqnin pas sa herë që dilja jashtë shtëpisë. Tim burrë në fillim fillova ta doja, por shumë shpejt filloi t'më dilte nga zemra. Më shkonte në nerva për shumëçka, sidomos kur insistonte të kemi fëmijë. E, ky edhe ishte shkaku i një zënke shumë të ashpër, e cila edhe përfundoi me ndarje...

Dhe, që nga ajo kohë, edhe pse kanë kaluar 10 vjet, më nuk kam besim në askënd dhe si vejushë më shumë rri mbyllur sesa që dal nga shtëpia, sepse e kam emrin e keq: të gjithë më thërrasin vejushë, tha Shkëndija, në rrëfimin e saj rrëqethës, atë ditë që e vizitova në shtëpinë e saj në Ferizaj.

Diturie Haxhaj

Fshati Rrenc

Disa fshatra në Kosovë me emra të çuditshëm...

Cili fshat rrenë më së shumti në Kosovë?

Në komunën e Dragashit, konkretisht në rajonin e Opojës, ndodhet një fshat i vogël me rreth 120 shtëpi e me 400 banorë, që ka një emër interesant. Fshati quhet Rrenc. Emri i fshatit vjen nga familjet e para në këtë vend, të ardhur nga rrethi i Lezhës, nga Mali i Rrencit. Por, nuk është e thënë se banorët e këtij fshati rrenë, meqë fshati quhet Rrencë. Ata janë punëtorë të mëdhenj, njerëz të dijes etj. Se është kështu flet fakti se mbi 20 mjekë, e që punojnë në Spitalin e Prizrenit dhe të Dragashit, janë po nga

ky fshat. Nga ky fshat momentalisht 70 studentë janë në studime në universitete të ndryshme të Kosovës.

Por, si në fshatrat e tjerë të Opojës, edhe nga fshati Rrenc, shumë banorë kanë miqruar në vende të ndryshme të Evropës. Por, nuk është vetëm fshati Rrenc në Kosovë që ka emër karakteristik. Edhe disa fshatra të komunës së Gjilanit dhe të Kamenicës kanë emra që zgjojnë kureshtje. Konkretisht, fshati Gjylekarë, Muçibabë, Muçivërc e të tjerë janë emra karakteristike.

Ndodhi e rrallë...

Çilem duke vallëzuar

Cila grua festoi kur u nda nga burri pas 18 vjet martesë?

Çilem Ulkerler, 42 vjeçe, nënë e dy fëmijëve, nga Adanaja në Turqi, kur qe martuar para 18 vjetësh, martesa u bë me një dasmë të madhe. Por, para dy vjetësh kërkoi të divorcohej. Dhe, pas një procesi dyvjeçarë në gjykatë, përfundoi procesi gjyqësor, duke u ndarë Çilem nga bashkëshorti.

Por, ajo që ka vend në librin e Ginisit është fakti se Çilem, me rastin e divorcit, organizoi një festë me shoqëri, me vallëzim e daulle dhe

e gëzuan së bashku atë moment të rëndësishëm të jetës së saj.

E, ai festim i habiti banorët e qytetit të saj, por edhe vetë daullexhiun, i cili tha se është hera e parë që e thërrasin një festë divorci...

Pra, Çilem u nda nga burri pas një martese 18 vjetësh, nga e cila ka dy fëmijë. Dhuna dhe problemet ekonomike e çuan drejt divorcit dhe u gëzua shumë kur, më në fund, u nda nga bashkëshorti.

Besiana Kasami është fëmija i shtatë, sugareshë e një familjeje në Tetovë. Ajo qëkur ishte fëmijë luante sikur të ishte këngëtare profesionale dhe arriti të bëhet ndër më të dëgjuarat. Por, edhe moderatore shumë e aftë. Big Mama ka studiuar shkencat politike në Universitetin e Prishtinës.

Muzika e Big Mamës "shpërndahet" në R'n'B, hip-hop, pop. Tekstet e këngëve të saj nuk janë gjithnjë të trajtuara me gramatikë, pasi shpesh këndon edhe në dialektin e Tetovës.

Sidoqoftë, pak e çmendur, pak e ëmbël, pak sensuale, pak seksi... Të gjitha nga pak i ka vajza që prej vitesh e bënë publikun kurioz me muzikë, deklaratat dhe të bëma të saj, por edhe me emisionet televizive si moderatore, madje shumë e aftë.

Big Mama është natyrë e hapur, andaj shpesh ka lënë hapësirë për t'u keqkuptuar e keqinterpretuar, ndonëse ata që e njohin mirë e dinë se Bigu është shumë e matur...

E, sa i përket dashurisë, gjithmonë thotë se është dikush në jetën e saj... Edhe kjo nuk është keq!

A ka burrë për Big Mamën?

Giovanni's Beach

COPACABANA

Adresa: Shtoj, Ulqin www.touristcamping.me Tel: +38269336233

Shoferët më të këqij janë me shenjën Demi

Keni menduar, ndonjëherë, pse disa njerëz duket se janë shoferë natyralë, ndërsa të tjerët duket se e kanë të vështirë të jenë në timon?

AKREPAT - SHOFRERËT MË TË MIRË

Sipas hulumtimit, Akrepat janë shoferët më të mirë, pasi kanë më pak të ngjarë të bëjnë një kërkesë për sigurimin e veturës.

GAFORRET – MË TË SIG-URTIT

Kur bëhet fjalë për parkimin, Gaforret janë më të sigurt, me 61 për qind që pretendojnë se rrallë kanë pengesa kur parkojnë automjetin e tyre. Astrologët besojnë se kjo është për shkak se Gaforret janë të kujdesshëm nga natyra.

VIRGJËRESHAT - KËNAQEN GJATË NGASJES SË VETURËS

Edhe pse ngasja e veturës mund të duket si një punë e përditshme për shumicën prej nesh, Virgjëreshat kanë më shumë gjasa të kënaqen me ngasjen, me 26 për qind që bëjnë një udhëtim me veturë pa ndonjë arsye.

PESHORET – MË TË ZEMËRUARIT!

Nga ana tjetër, Peshoret nuk e gjejnë qetësimin e makinës dhe janë shoferët më të zemëruar.

BINJAKËT – SHOFRERËT MË TË QETË

Binjakët janë shoferët më të qetë me 19 për qind që pretendojnë se nuk kanë përjetuar kurrë tërbim në rrugë.

DASHI – SHOFERI MË I VRAZHDË!

Dashi duket të jetë shoferi më i vrazhdë. Megjithatë, shumica e pranojnë se rrallë u lëshojnë vendin veturave të tjera.

SHIGJETARI – MË I EDUKUARI NË TRAFIK

84 për qind e Shigjetarëve pranojnë se janë gjithmonë të sjellshëm në rrugë.

DEMI – KINI KUJDES NGA TA!

Bëni kujdes nëse një Dem e drejton veturën, pasi ata vlerësohen si shoferët më të këqij. Ata kanë pranuar shpesh se e kanë të vështirë ta parkojnë veturën e tyre.

LUANI – INJORON KUFIZIMIN E SHPEJTË-SISË!

Të jeni të kujdesshëm kur udhëtoni me Luanin, meqë 37 për qind e personave të kësaj shenje, pas anketimit, thonë se ata, zakonisht, injorojnë kufirin e shpejtësisë!

BRICJAPI – U PËRM-BAHET RREGULLAVE NË TRAFIK

Sidoqoftë, mund të ndiheni më të sigurt në vendin e pasagjerit me një Bricjap. 45 për qind e tyre pretendojnë se nuk e thyejnë kurrë kufirin e shpejtësisë.

DENTFIX
ORDINANCA STOMATOLOGJIKE

MAGJISTARJA

lindjavdekja@hotmail.com

Për hapje të fatit, për strese, sëmundje depressive, për forcim të bashkëshortësisë, për largim të magjive, për ecje të mbarë të biznesit, për rritje të vetëbesimit dhe për sugjerime e ndihmë me barëra popullore, por edhe për gjithçka për jetë të lumtur

kontaktoni në këtë email adresë:

lindjavdekja@hotmail.com

Atë që e kuptova më go-diti si plumbi në zemër!

Sot, ditë e diel, u zgjova nga gjumi e gëzuar për ta vazhduar një ditë tjetër të jetës. Nga ajo që pash mora një plumb në zemër! Fjalët që i gjeta në telefonin e burrit më shokuan dhe ma ndryshuan jetën... Nuk di si do të jetoj tutje pas asaj që lexova aty?! Jetojmë jashtë dhe, të paktën, jetoja e gëzuar se nuk kisha probleme me burrë... Më jep një këshillë, sepse jam në siklet të madh dhe pa asnjë zgjidhje?

"Larg e afër"

Përgjigje:

Para së gjithash, duhet të keni zemër të madhe që të jeni e gatshme të falni. Jeni në një shtet me civilizim dinamik në jetë dhe askush nuk është i amnistuar nga ndodhitë e lidhjeve intime apo të dashurive të lejuara e të "ndaluara". Merreni si një test sprove

personale, në të cilën ju e keni testuar vetveten sa jeni xhelozë apo sa e dini rëndësinë e bashkëshortësisë.

Por, realisht, jeta juaj dhe lidhja juaj mund të perfeksionohet edhe pas këtij "shoku" që keni përjetuar me t'u zgjuar nga gjumi.

Normalisht, ka reperkusione emocionale në lidhjen tuaj bashkëshortore dhe kjo do të zgjasë deri në kthimin e vetëbesimit...

Gjendja e tillë ka edhe rreziqe nëse ti me burrë krijon dialog dekonstruktiv, duke e dënuar fajësinë e tij me kufizime, çka do të ishte një mundësi më shumë që ju t'i jepni fund martesës. Prandaj, mos lufto duke dashur ta rikthesh besimin përmes frikës ose dominimit tënd, por lufto për ta riafruar...

Ofroje burrin, sepse nëse nuk e ofron, do të largohet edhe më shumë...

Po më largon gruaja, po më refuzon!

Jam 43-vjeçar, e kam gruan më të re për disa vite, jetoj në Gjilan. Ka shtatë muaj që ajo po më largohet. Vazhdimisht, posa vjen nga puna, ankohet se nuk ndihet mirë dhe se ka probleme...

Jam kah dyshoj se gruaja ka hile dhe po ma punon pas shpine të keqen! Dua mendimin tënd, zonja magjistare...

"I palumturi"

Përgjigje:

Është mirë të mos keni paragjykime. Ka mundësi që lodhja në punë e bën të veten. Disa orë punë, si një nënë që ka obligime në shtëpi dhe që punon për të marr rrogën mujore për familje, bëjnë trysninë psikike të bashkëshortja jote.

Ajo shkon me kohë dhe vjen me kohë nga puna. Nuk shoh se u vonohet asnjë minutë përtej kohës që i zgjat puna...

Nuk u preferoj të dyshoni në gruan. Mirë do të ishte ta ndihmosh me punën tënde, duke i sjellë familjes të mira të mundshme, e jo ta leni tërë ngarkesën e familjes mbi supet e gruas dhe të ankoheni duke nxjerrë dyshime!

Pse më shfaqet një hije në gjumë?

Zonjë e nderuar, jam 34-vjeçare, jetoj në Zvicër. Por, sa herë vij për pushim në Kosovë, te unë shfaqet një problem shumë i madh, e nuk më lë të bëj gjumë as një orë natën! Nuk është nga frika, siç më thotë burri, sepse në Zvicër nuk kam frikë kur fle, por vetëm në Kosovë! Të lutem, më ndihmo!

“E frikësuar 34”

Përgjigje:

E keni ndërtuar shtëpinë para tre vjetësh dhe prej atëherë ke pagjumësi. Sa shoh unë, në shtëpinë tuaj, dhoma nga perëndimi, (jo dhoma e vogël, por dhoma e madhe) nën lami-nat e ka një gjë të dyshimtë dhe kjo është vendosur aty nga familja e gjerë... Dhe, për ta konstatuar atë, kontaktojeni mjeshtrin që e ka shtruar dyshe-menë dhe ai do u tregojë se ku e ka vënë atë masë najloni dhe në të ka diçka të dyshimtë... E, kur ta largoni, do të flini qetë dhe pa asnjë problem.

A do të takohem me personin që lidhëm dashuri para një viti?

Jam 32-vjeçare, nga Peja, e punësuar. U kam shk-

ruar edhe më parë dhe kam marrë përgjigje... A do të takohem sivjet në bregdet me personin që njoha vitin e kaluar dhe e lamë të takohemi sërish sivjet?

“Pa shifër”

Përgjigje:

Do të takoheni dhe do të qëndroni 15 ditë. Takimi juaj do të jetë argëtues, sepse nuk do të keni mundësi martese. Një rrezik është se ai nuk vjen vetëm, prandaj kjo është hilja e palejueshme nga pikëpamja etike. Nuk u kisha preferuar të qëndroni me të, kur e dini se nga ai nuk ka të ardhme...

Nuk po di kah të shkoj!

Përsëritet magjistare e nderuar, jam nënë e tre fëmijëve, që vetëm Zoti ka ditur t’mi dhuroj... Kam qenë e lumtur me burrë dhe me martesë, por ka kohë që kam një brengë të madhe, sepse po grindemi, madje edhe për imtësi! Shpesh e kritikoj veten se mos po e teproj ndaj tij, duke i ndenjur “në hundë” për shumë gjëra dhe duke reaguar! Disi kam bindjen se ai po fsheh diçka prej

PËR LEXUESIT E DIASPORËS

Pyetjet tuaja dërgoni me postë në adresën: “Kosovarja”, fahu postal 18, 10 000, Prishtinë, Kosovë.

meje...

A është kjo fazë e jetës martesore apo është diç më shumë?

“Rruga e humbur”

Përgjigje:

Jeta bashkëshortore jeto-het çdo ditë dhe shijohet çdo ditë, me shije apo pa shije. Është dominonte të besoni në njëri-tjetrin dhe jo të krijoni mëdyshje. Por, nëse i krijoni ato, duhet të keni bazë dhe argumente. Argumentet nuk janë në qiell, por janë në shtëpi...

Nëse ai del natën dhe rri deri vonë;

Nëse kthehet i dehur në shtëpi e u maltreton;

Nëse u rrahë e u bën zullum;

Nëse të mban gatitu para vetes;

Nëse të thotë nuk të dua etj.

E, nëse këto elemente nuk janë mes jush, por ju ba-

zoheni se tash burri nuk u

thotë “të dua” si në kohën

kur jeni njohur, kjo është një

dalje nga shprehia, por jo

një moment ku përjashto-

hesh ti.

Ju keni dy fëmijë dhe ata

tash i marrin brengat tuaja...

E, lidhja bëhet e dorës së

dytë...

SHERWOOD

Resorts and Hotels

Feel the Legend

**SHERWOOD
EXCLUSIVE KEMER**
KEMER / ANTALYA

**SHERWOOD
EXCLUSIVE LARA**
LARA / ANTALYA

**SHERWOOD
DREAMS RESORT**
BELEK / ANTALYA

**TUI BLUE
BELEK**
BELEK / ANTALYA

**SHERWOOD
SUITES RESORT**
LARA / ANTALYA

**SHERWOOD
GREENWOOD RESORT**
KEMER / ANTALYA

**SHERWOOD
PRIZE HOTEL**
LARA / ANTALYA

+90 242 444 88 07
www.sherwoodhotels.com.tr

